BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
INKUNABUŁY
Jnc. 304

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
UNIWERSYTETU im. A. MICKIEWICZA
W POZNANIU

1416576

Legenda ſctīſſime matrone anne ge=nitricis v̄gis ma=rie matris: ⁊ ihesu cristi auie.

Ora pro nobis quoniam mulier sancta es Judith viij

611 2004

Anna ſuos proſperat cultores iuuat et conſolatur
Annam quiſquis amat felicia tempora habebit
Et modo ſuccedant fata ſecunda ſibi
Si hanc in temporibus aduerſis atq; ſecundis
Pulſas cum precibus, mox tibi geſtat opem
Nam quicunq; ſua quaſſatur mente dolore
Hanc vocet, Inanes non ſinit eſſe preces
Hec lux poſt tenebras, noſtre via prima ſalutis
Que facit in portum vt naufraga puppis eat
Anna ſuos triſtes famulos non ſinit abire
Verum conſolatur vndiq; mente pia
Hanc rogo continuis cole laudibus et venerare
Crede tibi dignas penſitet illa vices

Oratio ad ſanctā Annam

Aue dn̄a ſanctiſſima anna deo digniſſima. que clara int au-rea. celoꝝ ſplendes ſydera. Tu p̄ce tua inclyta nr̄a ablue cri-mina. Et pro nobis poſce gaudia tecu; in celeſti gloria. Ora ꝑ nobis btā anna. vt mūdemur ab oībus malis ī hac vita. Oremus. Deus qui beatam annam diu ſterilem, prole voluiſti glorioſa et hūano generi ſalutifera fecūdari. da qm̄s vt oēs qui in terra matrē et filia; venerant vtriuſq; pn̄tia in hora mortis gaudere mereant. Per xp̄m dn̄m noſtrum.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza
Inc. 304

Incipit prefatio in legendā ſctiſſi-me matrone Anne genitricis vir-ginis Marie mrīs. ⁊ hieſu xp̄i auie

Nna matrona beatiſſima. regalis plātula ex ſtirpe dauidica xp̄i hieſu inclyta dn̄a ſeu venerabilis auia materq̧ dei genitricis marie illibate. p̄cipua reuerē tia digniſſima. chriſticolis vniuerſis indefeſſa lau-de venit recolēda. Si quippe pſalmigrapha monitiōe laudā dus ſit dn̄s in ſctis ſuis. q̄ꝫtomagis in ſctiſſimis ſuis parenti bus. nec dubiū arbor honorāda p̄dicatur cuius fructus ſua-uis viuificatiuus et neceſſarius honorifico cultu acceptatur. Vt igitur in lucē prodeat qđ ignorat̄. nec latere deceat multis ꝓfuturꝫ. Hinc inclinatus ego de obſeruantia minorꝫ minim⁹ amore triū arborum anne. marie bn̄dicte. atq̧ fructus hieſu prolis diuine. de remuneratiōe ſalubri ꝯfiſus. quā q̧ a nōnul-lis etiā deſuꝑ amoroſe pulſat⁹. q̄ vtcunq̧ ex diuerſis veritati cōſonū laborioſe licꝫ nō infructuoſe cōperi in vnuꝫ ſimplicit̄ redigere curaui. Precor ergo legētē ⁊ audientē ea que ſequunt̄ vt amor ferueat. labor ꝓficiat. et ad Annā ſanctiſſimā deuo tio ſuccreſcat. necnō ad germina ſua celicola nō minoranda dilectio inardeſcat. Quaten⁹ horꝫ muniti p̄ſidijs mereamur ꝑhēni gloria cū ip̄is ꝑfrui in celis. Quaprop̄t ne incōfuſe ſed diſtincte ꝓceſſus fiat. ac ꝑfectius qđ ſequit̄ perlectū memorie cōmendet̄. nec lectori faſtidiū generet̄. ꝑ capitula cenſui eorū fretus auxilio ꝓſequendū. quorꝫ cultū toti mūdo pn̄ti legēda cōcupiſco dilatādū. ¶ Primū capitulū eſt de parētela ſancte anne ⁊ parētibus eius. de genealogia ⁊ poſteritate ſororis ei⁹ Eſmerie. quarū mater Emerentia. pater vō Stollanus.

Scđm capitulū eſt de laudabili ꝯuerſatiōe ſctē anne in iu uētute. et quō mr̄imonialit̄ cōiūcta eſt viro Joachim et quō vixerūt in mr̄imonio. Tertiū capitulū eſt quō oblatio Jo

achim i tẽplo fuit reprobata.et de vtriuſqȝ triſticia et freqn-
tatione ac angelica ſecuratiõe de naſcitura filia. Quartũ
capitulũ. Quare anna tot annis infecũda pmãſerit. et quõ
ſimul cõuenerũt ſcðm dictũ angelicũ iuxta auream portam
in hieruſalem.et oblatio eius accepta fuerat. Quintũ ca-
pitulũ. Quõ anna cõcepit mariã pepit et educauit. in tem-
plo pñtauit et de morte Joachim. Sextũ capitulũ. Quõ
anna viduata.ãmonitiõe angelica tradita eſt ſcðo viro.cui⁹
nomẽ Cleophas frater ioſeph nutricij dñi.de quo etiã cõce-
pit mariã matrẽ triũ apoſtoloꝝ et vnius diſcipuli dñi.et de
morte cleophe. Septimũ capitulũ.quõ tertio viro tradita
eſt Salome.ex quo tertiã mariã pepit matrẽ duorũ apoſto
loꝝ Jacobi et iohãnis.et quõ filias docuerat ⁊ de morte Sa
lome.etiam quo die nata ſit virginis marie puerpera.et quo
die mortua. Octauũ ca. Quaten⁹ nõ abſurdũ erat etiã ve
recũdũ tertio nubere. ⁊ de quadã ꝟgine.que idcirco mirabilẽ
viſionẽ vidit.anteq̄ꝫ viſa noluit btẽ anne ſeruire in deuotiõe.

Nonũ ca.de quodã ꝓcopio doctiſſimo.poſtmodũ here-
mita btẽ anne deuote et archiep̄o pragẽſi qui valde p̄dicauit
ſanctã Annã venerandã atqȝ eius feſtum celebrandum.

Decimũ ca.de q̄dam ꝓdigo adoleſcente q̄ p ammonitio-
nẽ bti iacobi.btẽ anne deuote ſeruiuit.circa quẽ meritis anne
mira cõtigerũt.et de eius cult⁹ ampliatiõe. Vndecimũ ca.
De q̄dam ep̄o in anglia.impedire volẽti cultũ ſancte anne ⁊
mirabilr̃ plagato.et quõ deuotio maior ad ei⁹ ſolẽnitatez et
honorẽ ſuccreuit. Duodecimũ ca. De duabus btẽ anne de
uotis. q̄bus ſemetip̄az in viſiõe pñtauit.et de his que eas p
ſua veneratiõe ac remũeratõe docuerat Tertiũdecimũ ca.
Quõ mãifeſtauit ſe duob⁹ ſibi deuotis videlicȝ vni heremite
et cuidã clerico.et de magnificis circa eoſ oẽ p eam exhibitis.

Quartũdecimũ ca.et ſequẽtia de miraculis q̄b⁹ choruſcat
nec choruſcare deſinit. ⁊ prio de naufragis liberatis et vidua
paupcula in porco ꝯſolata. Quītũdecimũ ca. De muliere
multũ infirma p ip̄az inuocata curata. ⁊ imagīe ſibi fctã.et

de q̄dā peſtilētia ſubito corā ymagie ſua liberata ⁊ ſuſpicata.
¶ Sextūdecimū. de margaretha q̄dam religioſa btē Anne et Joachim deuota. et ab eis docta. cui mirabilr btā Anna affuit in morte. et de q̄dam febricitāte morti vicino curato. Septimūdecimū. et vltimū capitulū de digito ſctē Anne in Colonia agrippina et miraculis et oſculatiōe eiuſdē. et quō p̄ſeuerātibus in ſuo ſeruitio diligent aſſiſtit. et reſiliētibus aut tepeſcētibus nō amplius ſuccurrit. Explicit p̄fatio. Incipit legēda ſctē Anne mr̄is v̄giniſqꝫ Marie. ¶ De parētela ſancte anne et parentibus eius. de genealogia et poſteritate ſororis eius Eſmerie. Capitulum Primum.

IN iudea ciuitate bethleem. vt ſcribit ſctūs Cyrillus ep̄us hieroſolimitanus. in cōſilio epheſino ſe p̄ſente catholice celebrato queadmodum etiā ex diuerſis in vnū cronicis colligitur. erat virgo quedam genere nobilis de domo dauid. etate iuuenis. aīo ſenilis. ſed v̄tute quidē morū longe p̄ſtantior. Emerentia noīe. deo deuota. in legis diuine meditatione ſedula. in om̄i cōuerſatiōe tota pudica. Que mirūimmodū. lege tn̄ diuina nō cōtradicente. cōcupiuit. coniugium declinare. et in caſtimonia illibate carnis in dei ſeruitio ſemp̄ viuere- maxime tamē in prophetis legerat. ſaluatorem mūdi. de virgine naſciturū. Ne igitur ex conſodaliū mundanarū cōuerſatione labē aliquā. aut ex cōtagioſa laſciuia maculam cōtraheret ſeculū fugitare ſtuduit. Hinc eſt vt ſpirituſ ſancti ducta grā. fratres deuotos oportuno tp̄e. atqꝫ ꝓphetarū filios in mōte carmeli vitā celibē agitantes interdū acceſſit. A quibus nō ſolū prophetarū profundas ſcripturas didicit. verū et vite ſue ſaluberrima monita ſuſcepit. Abſqꝫ eñ illorum maturo conſilio. virginitatis ſtatū nullo pacto mutare decreuit. Poſtqꝫ vero iam annos pubertatis attigiſſet nubilis facta. parentes ſcd̄m legem moyſaicam. eam nuptui tradere propoſuerūt. Dū aūt eadem iterum atqꝫ iterū verba ſup̄ deſponſatiōe facerent. tacite cum virginali q̄tum potuit verecundia nō auſcultauit. verum ip̄is in ſua opinione p̄-

ſeuerantibus.eā crebrius deſuꝑ moleſtarūt. Quid vͦo ageret
ꝑplexa.deliberationis inducijs acceptis. ad fratres deuotos
in monte carmeli celeriter clam ſe contulit Quibus archana
mentis ſue dedit de caſtitate perpetuo ſeruāda.ſed in contra-
rium parentū ſuorū voluntatē.ſe viro ſcd̄m legem nuptū ire
precipientium cepit detegere. Hinc ſibi tremula ſuſpiria do-
loroſa lamēta.cordiſqꝫ ſui nimiā anxietatez innaſci quereb at
Quamobrē cū timore et reuerentia.ſuꝑ agendis / vtrā elige-
ret partē.dei volūtatē.fratꝝ agnoſcere precibus. hūiliter hor
tabatur. Fratres aūt his auditis primū ſtupefacti quoniaz
res ipſa licet pij propoſiti.tamē inaudita.et lege moyſaice cō-
traria.decreuerūt vtrā partiū eligi debere.vigilijs.p̄cibꝰ atqꝫ
ieiunijs volūtatē dei ꝯſulendā eſſe. Que dū vna cū Emerētia
triduo in feruore ſpūs agerent.contigit tribus ex fratribꝰ vi-
ſionē mirabilem memoriaqꝫ perpetua celebrē diuinitꝰ mani
feſtari. Cōuenientibus igit̄ poſt triduanas deuotiones.atqꝫ
ꝑſcrutantibus ſi miſcd̄iam dei cuipiā ſuā voluntatē ſuꝑ hac
re dignata fuiſſet patefacere. Rn̄dens vnꝰ dignitate p̄ſtātior
deuotior orōne.ſenior etate. Vidi inquit qualibꝫ harū noctiū
poſt orōnes ad deū fuſas.mire pulcritudinis arborem valde
ſingularē.multoꝝ ramorū fecūditate ꝑluſtrem. Suꝑ quē.ra
morū vnū.ceteris venuſtate p̄cellentē. ꝯtemplatuſſum florez
aſpectui meo delectabiliſſimū et ameniſſimum. Cui fructū in
cluſuz ꝯſpexi ſuauiſſimū.⁊ ſuꝑ oēs mūdi fructꝰ acceptiſſimū
ſed hec viſio qd̄ nobis p̄ſaginat nō facile dicā. Ceteri duo cū
ſimilē viſionē ſe cōſpexiſſe dicerēt.poſt initū cōſiliū-iterū de-
uotis p̄cibus ad deū ardenter profuſis.audire vocē e celo me
ruerūt-altiſſimo p̄ſtante dicētē. Arbor que oſtēſa eſt viſu pul
cerrima.nitidā figurat Emerētie virginis puritatez atqꝫ ipi
us ſanctū propoſitū ad dei ſemꝑ relatū ſignat voluntatē qd̄
ꝑ ſacrū cōiugiū diuia pietas decreuit cōſumādū. Ramꝰ aūt
ille ꝑluſtrior ceteris.filiā ſ̄cat ab ea naſciturā Annā nomīe de
qua flos ꝓducetur gr̄a plena virgo maria.ineternū illibata
ꝑmanſura Ex flore vero virgine maria fructus ille ſuauiſſi-

mus in lucez prodibit dei filius et ſaluator totius humani ge
neris. De quo ſcriptum eſt. Guſtate et videte qm̄ ſuauis eſt
dominus. Alij autem rami eiuſdem arboris cum frondibus
et fructibus ſanctā ex ſe poſteritatem atqꝫ ſobolē toti mūdo
profuturū inſinuant. Quibus per ordinē ſic intellectis Eme
rentia virgo non ambicioſa facta. non dubia nec incredula
ſed conferens hec in corde ſuo. deuotius ad parentes ſuos eſt
reuerſa. Quibus de eius abſentia placatis. templuz dei quot
tidie frequentabat. et oculis in celum leuatis. dominū deum
ſuū. Vnde ſibi ſperabat auxilium. ex animo rogitabat obſe-
crans. vt nulli viro. niſi ex toto corde deum timenti. p̄ceptis
domini in omnibus obtemperanti. et ſobolem in laudez dei
petenti. ſalubriter nubat. Emerentia vero quoniam eleganti
corp̄e. venuſta facie. nobili genere fuit. pudica. pia. benigna
omni bonitate cōſpicua. et in vniuerſa morū honeſtate adeo
p̄clara. vt illa ſua amplitudine in eius gratiā omnes cōcilia-
bat hinc eſt ꝙ a pluribꝰ optata eſſet. et in cōiugez poſtulata
Sed quoniam ſeſe ab eis concupiſci. magis carnalis delecta
tionis. quaz cum dei timore caſti cōiugij gratia in ſpiritu di
dicit. om̄s et ſingulos tanꝙ viros ſpurciſſimos. caſtiſſimo
coniugio indignos abdicauit. Quemadmodum in Thobia
legitur. de ſara illa ſancta. cuius ſeptem viros. qui eam ſine ti
more dei polluto tactu contingere volebant. mox q̄ꝫ primum
ingreſſi ſunt. demon aſmodeus interemit. vt ſancti generis
Thobie iuniori deum timenti reſeruaretur. et per ſanctuz an
gelum raphaelem deſponſaretur. Multo igitur magis per
ſpiritūſanctum a viris impuris. deum nō timentibus cuſto
diri debuit Emerētia Ex qua tanq̄ꝫ ex matre proxima naſ-
citura erant tam ſancta plantaria. Et ex qua ſicuti ab auia
vel ab abuia. originē ducerēt. tam viuifica ſalutaria et a cun-
ctis mortalibus germina ſaluberrima. Sex igitur viris ab
Emerentia ſancti ſpūs inſtinctu recuſatis. ſeptimo. cuiꝰ no-
mē Stollanus erat. de genere dauid viro iuſto. timorato. in
obſeruatione legis ſtrennuo. coniuncta eſt matrimonio. Hij

duo multū vnanimes in timore dei vitam agebant. domino preces deuotas accumulabant. elemoſynas pauperibus erogabant. viſitabant templū dei ſtatutis feſtiuitatibus. prouidebāt miniſtris eius. vt pro ſe deum pcarentur de ſuis facultatibus. Tandem diuina benignitate viſionis prefate veritatem in actum ducere volente. Non longa eſt poſt tempora deo ſupplex. Emerentia grauida facta. peperit filiā primogenitam. in tertia feria hebdomade. quā appellauit Annam nomine. Poſt annam vero certis menſibus effluxis alteraȝ peperit. quā nominari fecit Eſmeriā. commendabiliuȝ fructuū plantulā venerandam. Hec quidē Eſmeria dei ordinatiōe et legis obligatiōe. generis ſui viro ſpectabili. cuiꝰ nomē affra. nupta eſt. Que primogenitā ſuam peperit Elyzabeth poſtea zacharia coniugē. et Johannis baptiſte genitricem Dehinc filiuȝ genuit Eliud qui coniunctus erat illi preclare que vidua deſcribebatur. Luce. vij. Cuius filius adoleſcens defunctus erat in porta ciuitatis naym. Erat apoſtolorum Petri et Andree cōſanguinea de Betſaida Hec viro ſuo eliud fratri Elizabeth. duos pepit filios. marcialē et eminez. Iſte marcialis primogenitus cum mortuus eſſet. reſuſcitatus eſt a dn̄o matri reſtitutus. que ipſum tenerrime diligebat. qua gratia mater domino multo familiarior efficiebatur. et apoſtolis eius conſanguinitatis iure multū afficiebatur. et ideo neceſſitatibus dn̄i atqȝ diſcipulorum eius. de temporalibus ſuis per filiuȝ magis ſollicite. prouidere curauit. Quod patȝ de quiqȝ panibus ordeaceis et duobus piſcibus p Andream dn̄o oblatis. tanqȝ p cōſanguineū matris medio puide delatis et ſimilibꝰ. Quamobrē hanc matrē vulgari noīe. diſcipuli ſuam affirmabant. et filium eius marcialem. hūc maternum quaſi matris filium peculiari nomine appellabant. hic autem idem eſt qui miſſus eſt a btō Petro Subdyaconꝰ cū euchario ex ſeptuagita duobꝰ diſcipulis xpi vno iā a btō Petro apoſtolo in ep̄m ordinato. ⁊ valerio dyacono intra fines almanie. ⁊ in via defunctꝰ et miraculoſe rediuiuꝰ iā ſcdo

et in antiſtitē ſublimatus treuerorꝝ. tungrorꝝ atqꝫ colonienſi
um ꝓſperrime rexit eccleſias. Frat̄ autē ei⁹ Eminē defuncto
pr̄e peregrinatus eſt iuuenis vſqꝫ ad armeniā. et ibidē ꝑſeue
rās nō reuerſus. circa ſeniū coniūctus honeſte puelle meme
lie generauit ex ea filiū ſeruaciū maxime poſtea virū ſancti-
tatis .in tungrorꝝ antiſtitem celebriter exaltatum. Cuius reli
quie colunt̄. et in magna populorꝝ frequētia viſitantur va-
riꝭ ꝑegrinationibus in vrbe Traiectenſi ſuꝑ moſam ꝓpter
mirāda ac ineffabilia ſolacia et remedia atqꝫ miracula. que
meritis bti Seruacij indies cultoribus et deuotis diuina pie
tas elargit̄. Mater autē iā vidua facta. et Eminē vt opina-
batur mortuo. dicebatur adoleſcentis de q̄ ſupra vnica et vi
dua. Ex p̄dictis igitur manifeſte patet. florida et ſancta
germina de Eſmeria ſorore ſancte anne prodire. quarū ma-
ter fuit veneratione digna ipſa Emerētia. Sequitur figura
de genealogia Emerentie matris et Anne filie.

Emerētia ex Stollano duas peperit filias ſcꝫ
- Eſmeriam que ex viro affra peperit duas proles
- Annā cui⁹ tres erāt viri Joachi cle. et ſalome. que ⁊ tres genuit marias

Prima maria quā anna ex Joachim pr̄e pepit et ſpū̄ſctō ge
nuit xp̄m Scd̄a maria quā anna ex cleopha pr̄e pepit. ex al
pheo genuit filios quattuor Jacobū miorē Simonē iudā et
Joſeph iuſtū. Tertia maria quā ex ſalome pr̄e ānā pepit ge
nuit ex zebedeo filios duos Jacobū maiorē et Johēz euāge.
Prio pepit elyzabet filiā q̄ ex zacharia genuit iohēz baptiſtā.

Scd̄o Eliud filiū q̄ ex vxore ſua genuit duos filios
- Primo genuit marcialē ep̄m alio noīe ma:nū treuerorꝝ tungrorūqꝫ eccleſias regentem.
- Scd̄o genuit fratrē illi⁹ Eminē q̄ Seruaciuꝫ genuit ex vxore memelia Tungrorū epiſ.

Verſus. Anna ſolet dici tres ꝯcepiſſe marias:
Quas genuere viri Joachim cleophas ſalomeqꝫ.
Has duxere viri ioſeph. alpheus. zebedeus.
Prima parit chriſtum. Jacobumqꝫ ſcd̄a minorem.

Et Joſeph iuſtū pepit. cū Simōe Judā. Tertia maiorē Jacobū volucrēq Johannē. ¶ De laudabili cōuerſatione ſctē anne in iuuētute et quō mrimonialiter ↄiuncta eſt viro Joachim. et quō vixerūt in matrimonio. Capitulū ſecundū.

Anna quippe in pma etate ſua nil pueriliter agebat. ſed in via dñi et laudabili moꝝ ↄuerſatiōe pficiebat ipa nāq ſup oia iuuēculaꝝ laſciuias. vt viperas fugitans. maluit domi diuinis vacare cōtemplatiōibus. q foris ſe mūdanoꝝ cōtagioſis ſociare popularibus. Hinc eſt q oportuna deuotiōi atq ↄtēplationi loca atq ſecreta dilexit ⁊ irrephēſibilit vltra etatis ſue capacitatē in obſuātia decalogi iuuētutis ſue dies ad finem vſq pduxit. Dum vo quintūdecimū annū ageret. et nubilis effecta. nō viri deſiderio ſed legis coactione matrimonialit viro nobili atq iuſto Joachim eſt cōiuncta. Hic em̄ de genere dauid annoꝝ viginti etatē agens coniugiū inchoauit. nazarenus de nazareth ⁊ Anna de bethleem ſimulq cōmorati ſunt. in nazareth in domo Joachim Qui diues agrorū cultor. armentorū et pecudū locuples erat poſſeſſor. Vir vtiq bonus. ſimplex et iuſtus atq timoratus in via dñi. aliaꝝ rerum minime curioſus niſi de ppriis ſe intromittebat. pacē ſeruauit cū oibus pauperibus pius. et hiis qui deū timebant erat bñficus. De facultatibus ſuis. viduis orphanis et oibus vndecunq fluētibus egenis ſubuenire conabat. Quanto quidē plus erogabat. eo magis diuinit abūdabat. Sic vo adoleſcens. parentū bonoꝝ heres liber ab anno quītodecimo pfecit. donec Annā coniugē ſuſciperet. Illa quippe virū honorauit vt dñm et dilexit velut patrē. Ipe vero viciſſim cōiugē venerat eſt vt matrē et amore debito amplexatus ſicuti ſororē. Erantq ſibi mutuo cōſentiētes hortāteſq ſepiſſime inuicē ad ea que dei ſunt imitanda ac que vere charitatis ſunt nutriēda. Nihilomin qm̄ iudicia dei abiſſa multa. hii iuſti pmittente altiſſimo. xx. annis in cōiugio trāſierūt velut ſteriles in lege ↄtēptibiles. fructū poſteritatis cōſecuti nō ſunt. De q gemit vberes et lamēta lachrymoſa ↄtri

ſtati frequētabāt corā dn̄o. Quare nō deſperātes/licʒ puſil-
lanimes ad deū ſe penitus cōuertere decreuerunt. vt vel ſaltē
qđ hūana ſterilitas cōferre ꝓhibuit/diuia cōcedēte benigni
tate. cui nihil impoſſibile credit̄. facilꝰ impetrarēt. Triplici q̄-
dem via dei miſcđiam implorare ceperunt. videlicʒ ſuis atqȝ
deuotoꝝ orōnibꝰ. elemoſynis largifluis. ac votiuis ꝓmiſſio-
nibus. Vouerūt nāqȝ cū lachrymis. ſi ablato ſterilitatis op-
probrio Anna fecūdata cōcepit. pepitqȝ dn̄o prolē. Illā in tē-
plo miniſtraturā ſacrificātes offerrēt altiſſimo. Sicut legit̄
p̄mo Regū. Anna autē orauit ad dn̄m flens largiter et votū
vouit. De tpalibus v̄o bonis ſuis dn̄m venerati ſunt vnam
partē miniſtris tēpli obtulerūt. quatenꝰ fidelius ꝓ ſeſe p̄ces
funderēt. Secundā q̄dem egenis. orphanis. viduis. ac pegri-
nis. mēdicis. Tertiā v̄o pticulā ſuis reſeruabāt vſibus et fa-
milie cōgrue ꝓ ſuſtētatione nō tn̄ abūde ꝓ ſectanda curioſi-
tatis ſuꝑfluitate. ¶ Quō oblatio Joachim in tēplo fuit re-
probata et de vtriuſqȝ triſticia/et ſequeſtratiōe. ac angelica
ſecuratione de filia naſcitura. Capitulum tertium.

Voniā ſ̄m legē moyſi ſtatutum erat. iudeis deputa
tis feſtiuitatibꝰ cuʒ oblatiōibus ſe p̄ntes exhibere in
tēplo dn̄i qđ erat in hieruſalē. Cōtigit aūt hos ſctōs
ꝯiuges pficiſci in hieruſalē ad feſtū enceneoꝝ vt offerrēt. Jo
achim aūt cū viris cōuicaneis ſuis ⁊ contribulibꝰ. Anna v̄o
ſeorſuʒ vt moris erat cū ſexu feīneo ſibi cognato. yſachar q̄dē
pōtifex et ſcriba ꝯgnita ꝙ ioachī cū vxore tot ānis ſterilitatis
viciū ptuliſſet. et domū tribꝰ ſue ꝑ poſteritateʒ nō āpliaſſent
cū indignatiōe ab altari repulit Joachim ⁊ victiaʒ eiꝰ tanq̄
maledictā in lege dn̄i nullatenꝰ deo gratā eſſe manifeſte reſu
tauit. Quāobrē nimiū ꝯfuſus rubore Joachim atʒ valde cō
triſtatus abſcedēs ait intra ſe. Nūc ego q̄d faciā q̄ factꝰ ſū op
probriū vicinis meis valde. Dn̄e deꝰ meꝰ ne derelinq̄s me eſto
mihi in domū refugij et libera me de v̄bo aſpero. Meſtꝰ aūt
nimis egreſſus ē tēplū. ⁊ ſocietate dimiſſa p̄ verecūdia ſeorſū
ꝑrexit occultꝰ ad cāpeſtria. ⁊ req̄ſitus a paſtoribꝰ gregū ſuoꝝ

cur ſic inopime viueret. Rñdet cōſternata mente demiſſaq̧
facie breui ſmone nō ab re eſt. qꝛ obliuiōi dat⁹ tanq̄ mortu⁹
a corde Et illi mgr̄. quare tū̄ faciē tuā ꝯfuſio operuit. quare
triſtis eſt aīa tua et vnde tibi offenſio que te grauauit. vn̄
moleſtia Et ipſe patienꝰ inquit. Ego em̄ ferre nō potero op-
probriū meū. qm̄ repulſa ē orō mea et victia. Quapropꝰ huc
veni vt leuarē oculos meos ī mōtes. vn̄ venire ſpero auxiliū
mihi a dn̄o. et cū ob ſterilitatē deſpect⁹ ſim vniuerſis. clama
bo ad dn̄m in tribulatiōe mea nec deſpiciet dep̄cationē meā
altiſſimus Quā ob cauſam vna vobiſcū ad interiora deſerti
gregē minaturus adero. donec dei ſolaciū mihi aduenisse co
gnouero. Anna quippe in nazaret reuerſa mariti p̄ntiaz nō
inueniens. ſed cōfuſum a pontifice intelligens. dū vicinis re
uerſis. Joachim nō adeſſe. amare flens in aīo multiplicauit
ſuſpiria et p̄ces ex multitudine doloris. et meroris dicens. O
de⁹ oīpotens in cui⁹ manu ſunt vniuerſa nōne ſufficiet mihi
in ſterilitatis opprobriū. cōfuſionis abiectio ſup̱ terrā. cū ex
infecūditate mea maledicta ſim a notis meis valde. et fructū
ſalutiferū nō habeā. et iā vir̄ meū tollis ſuſtētamē vite mee.
Quid tibi in me diſplicuit deus altiſſime quid me vis facere.
cur me ſterilē ſtatuiſti viduare. Ecce nūc quīq3 menſes fere
p̄tereunt. et viri cōſortiū cogor ignorare. Jpſa quippe nullo
modo ꝯſolari poterat. ſed quottidie exiliens circūſpiciebat et
circuibat vias oms̄ p̱ quas ſpes remeandi videbatꝰ. vt p̱cul
videret eū ſi fieri poſſet venientē. Nōnunq3 vō dū in orto ſuo
quandā videret auiculā p̱ nidolo ꝯponēdo ſollicitā. ⁊ in lau
ro paſſeres cū pullis ī cātu iubilātes. atq3 alis plaudētes. me-
mor q̄ ſibi nō daretur. adeo ꝓuidā. p̱ liberis curā gerere ſuſ
ſpirabat ingemiſcens cū lachrymis ad dn̄m dicēs. Eya dn̄e
memor eſto opprobrij mei. qd̄ cōtinui in ſinu meo multarū
gentiū. Tu noſti mētes hominū tibi patēt abdita cordiū. tu
ſcrutator es archanoꝝ tu inq̄ ſcis qꝛ nō virū carnis amore.
ſed legis coactiōe in cōiugē accepi. ſolū in tuo timore poſteri
tatis expectatiōe. Cur queſo deſolatā tue pietatis oculis non

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA Poznań

attēdis. quare me viduā facis. cur me in tribulatiōe deſeris ⁊ te diligētē negligis. Reſpice p̄co: de⁹ pijſſime de ſede maieſta-tis tue et om̄de grāz miſcd'ie tue infinite Vnica ſpes in te mihi eſt. In te inq̄z dñe ſperaui. nō cōfundar ineternuz in iuſticia tua libera me. Inclina ad me aurē tuā. accelera vt conſoleris me. Vſq̄zquo obliuiſceris me in finē iratus eſt furo: tuus cō-tra me. reſpice et exaudi me domine. deus meus. Cepit autem Joachim in deſerto et Anna vxo: eius in Nazaret cōtriſtari et lachrymari nimis. Tamē quia non in perpetuū obliuiſci-tur miſereri deus. qui non ſinit iuſtum derelictuz. miſit poſt quinq̄z menſes celitus Gabrielē archangelū ad Joachim in deſertum. Qui totus choruſcās ad illuz inquit Bn̄dictus tu o Joachim amice dei altiſſimi. et benedicte p̄ces tue et gemi-tus. qui aſcēderunt ad conſpectū miſericordiſſimi. q̄ aufferre dignatus eſt opprobriū tuuz. q: Anna cōiunx tua pariet tibi vas electionis et deco:is ab eterno a deo prouiſum. filiā pre fi-liabus mūdi glorioſaz. que ſancta erit et immaculata in ma-tris vtero. et futura mater emanuel. quem expectant vniuerſi meſſyaz repromiſſuz ac redēpto:ē in iſrael. Hoc aūt veritatis habebis indiciū et certitudinis ſignū. Mox cū deſerta lique-ris et in hieruſalē veneris. occurret tibi vxo: tua leticia plena quod cū videris. de p̄miſſo gaudeas. q: de his que nūciaui ſecurus eris. Angelus v'o p̄tinus dimiſſo Joachim apd̄ An-nā pn̄s in nazaret o:antē adeſſe dignat⁹ eſt. Illi q̄dē lugubri veſte indute. nec in die feſto cibū capienti. neq̄z a ſuſpirijs ceſ-ſanti vernula dixit. Quouſq̄z dn̄a ſic affligis aniaz tuā. quā ob rē ingemiſcis neq̄z cibū capis. Surge inquit filia ſyon. in-duere veſtimentū leticie. atq̄z letare. q: hodie flere nō licz. ma-gnus em̄ dies dn̄i eſt. Cui nihilomin⁹ lamētati. nec v'bis exci-tatiuis famule ſue. aduertēti. aſtitit gabriel archāgelus dicēs Anna cur fles. et quare nō comedis. et quā ob cauſaz affligit co: tuū Ne fleueris Exaudiuit em̄ altiſſim⁹ oṙones tuas. vi-dit lacrimas tuas. et attēdit elemoſynas. nouitq̄z opprobriū tuū. q̄ nūc tulit ɔfuſionē tuā abs te. Tu quidē exnūc fecūda

B

veris.et ſalua lumē parturies mūdi. gaudiuz totius vniuerſi ex q̄ ſalus generis hūani.et gloria celeſtis regni Bn̄dicta filia tu a dn̄o.cōcipies em̄ et pies filiaz.cui⁹ nomē erit Maria quā ſctificabit tabernaculū ſuū altiſſim⁹. Hec em̄ erit illa ſtella oritura ex Jacob.et v̄ga dei iſrael.que ex antiquis eſt ordinata anteq̄ terra fieret. Jp̄a nanq̄ pducet ſolez iuſticie. dei filiū deū nr̄m. Jā forti ſis an̄o Joachim em̄ marito tuo citius tibi occurſuro incolumi et robuſto. Hec ipſa diuinit⁹ indicaui. Nūc triſticia vr̄a vertet in gaudiuz. qd̄ nemo tollet a vobis ex q̄ manebit in ſempiternū. Surge igit̄ et vade in hieruſalē.ibi em̄ occurret tibi vir tuus in aurea porta iocundus q: ablatū eſt opprobriū vr̄m. Et ſimul deſcendentib⁹ vobis oblatione in tēplo peracta v̄ſus nazareth. replebitur vterus tuus et fructus ex te naſciturus ſpūſctō replebit̄.et deo dicata proles pficiet in euū.eritq̄ toti mūdo ineffabile tripudiū Poſt triēniū autē natiuitatis ſue erit in tēplo dei altiſſimi iuge et acceptabile ſacrificiū. Quo dicto archāgel⁹ euanuit ab oculis eius. Dum autē iuxta angeli p̄coniū cōuenirēt.cōcepit Anna et peperit in nazareth filiā ſuā primogenitā noie Mariā.et gauiſi ſunt amici ſui et cōgratulabant̄ et oēs cognati ſui eo q̄ dn̄s oſtenderet eis miſericordiam ſuā.

¶ Anna quare tot annis infecūda pmāſerit et quō ſimul cōuenerūt iuxta dictū angelicum apud aureā portā in hieruſalē et quō ꝯcepit et oblatio eoꝝ accepta fuerat Cap̄.quartuz.

Omin⁹ igit̄ oipotēs nō ſine cauſa. fructum hūc glorioſum diē diſtulit.ſed vt p merita ſuffragioꝝ ſuſpiriorū pariter et deſideriorūz intenſiorū optatuz expectaret̄.expectatum ampli⁹ deſideraret̄.diu deſideratuz feruētius amaret̄.ac maiori gr̄arūactione ſuſcipet̄. ſuſceptūq̄ in poſteꝝ deuotius veneraret̄. Jn anna quippe ſterili verificat̄ qd̄ de ſacra abrae ꝯiuge infecūda legit̄ que genuit yſaach nonagenaria.ex q̄ tn̄ bn̄dictio oim gētiū Sic rachel vxor iacob poſt multos ānos ꝯiugīj ſui genuit ioſeph egipti dn̄m ⁊ ſaluatorē mūdi Quis queſo fortior ſampſone.ſanctior ſamuele

ex anne mr̄e. atꝫ teſtionio euãgelice veritatis inť natos a mu
lieꝝ maioꝛ baptiſta iohe q̄rꝫ tñ oim p angelū et miraculoſe
natiuitas ãnūctiata ſacra teſtať ſcřptura. Quapꝛopť vt figu
ratū figuris ſe coeq̄t. ꝛ v̄itatis vmbꝛe coꝛrn̄deat. cū fructꝰ iſte
deſiderat⁹ et expectat⁹ ſit v̄gula yeſſe v̄go maria mať dei atꝫ
regia celi. que cūctos ineffabiliť p̄rogatiuis diuis et excellētia
p̄fulgeat ꝯgrue crediť et ſctē trinitatis ſecreto ꝯſilio mo̊ tar
dius exhibita fuiſſe Joachī em̄ nūctiatiōi archãgeli credul⁹
necnō p ſacrificia oipotēti grat⁹ q̄ntoti⁹ ex deſerto pecoꝛa mi
nare v̄ſus hierl'm cū ſuis conat⁹ ē. et ad paſcua ſuaꝝ poſſeſſi
onū ꝓperare. Poſt trigita v̄o dies apparitionis angelice. dū
hieruſalē ingreſſur⁹ appꝛopinq̄ret ad poꝛtā aureā. occurrit ei
anna cōiunx ſua cū iubilo et ait. Vidua meſta fui nūc dei mi
ſericoꝛdia ſuccurrēte a viduitate liberoꝛ. Que ſterilis fuerā de
ſpecta iā honoꝛifice fecūdaboꝛ. Vnicū ſolatiū coꝛdis mei viꝝ
amiſi. quē reuiſere leta merui Hec dies boni nūcij ē. O fauſtū
et felicē hūc diē Hec dies leticie nūc triſticia mea v̄teť in gau-
diū. Cãtemus dn̄o deo iſrael qm̄ magnifice nobiſcū egit. qui
glorioſe nos honoꝛificare dignat⁹ ē. Joachī aūt mirūimmo
dū gauiſus de pn̄tia et tripudio vxoꝛis ſue Sꝫ gratitudis of
ficiū nō p̄teriēs in laudē ꝓrupit dicēs. O mi deus laus iſrael
ſupꝛa nr̄aꝫ eſtiatiōꝫ mlťū miſericoꝛs. ꝛ pijſſime ꝯſolatoꝛ tibi
gr̄aꝝ iura ex anio et toto coꝛde pſoluē optam⁹. q̄ dies nr̄os lu
ctuoſos. oim lamētoꝝ et gemituū plenos i gaudiū ineffabile
ꝯuertiſti. q̄ contēptū et oppꝛobꝛiū nr̄m in honoꝛē et admira-
bilē exultatiōis ſtupoꝛē mutaſti. Quid oꝛo tibi ꝓ his tantis
bn̄ficijs retribuem⁹. Nō opis certe nr̄e eſt. ſed tua inuãte gr̄a
nr̄ ardēs oꝛam⁹ affect⁹ ſuppleat. qd̄ impotēs effect⁹ in gr̄arū
tuarū laudē nobis abnegat. Dein̄ poptatis diu negatis fruē
tes colloquijs. ſup angelica ãnūctiatiōe. q̄ vtriuſqꝫ facta eſt.
inuicē ꝯferētes. ſimul i dn̄o cōſolati ſūt. Hinc ē q̄ ſtatutis ſo-
lēnitatib⁹ tēplū ingrediētes oblaturi mūera. decetero nūq̄ op
pꝛobꝛioſe repulſi ſť. ſ ab oib⁹ ꝯmēdati ꝛ honoꝛati i tīoꝛe ꝛ gr̄a
ꝓficiētes deū laudauerūt q̄ iuxta ē oib⁹ inuocãtib⁹ ſe in v̄itate

Quō Anna cōcepit et pepit et filiaꝫ educauit.etiā in tēplo
triennē pñtauit et de morte Joachim. Capituluꝫ quintū.

Am p̄terea verificatur in eis qđ ſctūs Paulus ad ro
manos ſcpſit. Habetis inqt fructū vr̄m in ſctificati-
one.finē vo vitā eternā Et hoc qꝛ Anna fecūdata eſt
etpoſt nouē menſiū curricula.cū piter opibꝰ bonis vacarent
in nazaret.q̄dam tertia feria ſeptimane ſalubrit̄ pepit regalē
illā plātulā veri dauidis añ ſecula filiā p̄uiſaꝫ mariā ſicut ab
angelo fuerūt edocti. Ip̄a em̄ erat futura mūdi illūiatrix et
dña.atꝫ maris ſtella Hanc vo filiā diuinitꝫ deuotā.ſuſcepe-
runt amāter.nutrierūt benigne atꝫ diligēter.ac educare ſat-
agerūt religioſe et prudēter. Nutriuit inꝙ mater natā vberi-
bus ſuis.et de iuſto manuū ſuarum labore ſuſtētare curauit
Quottidie em̄ Anna ibat ad opus textrinū.qđ et filiā vtcūqꝫ
docuit.que ſuis manibꝰ etiā dei filio et ſuo tunicā incōſutileꝫ
ſtudioſa texuit Poſt trienniū autē iuxta votū dño ꝓmiſſum
et merito ſeruandū.obtulit filiā mat̄ in tēplo dñi.qđ eſt in hie
ruſalē. Et dū ſimul aſcēdere cepiſſent.iuuēcula futura virgo
puerpa.ſine cuiuſqꝫ ſuſtētatiōe.et āminiculo quindeci gradꝰ
templi.cōſtāti greſſu ſine laſſitudine viſa eſt cōſcendere Ob
id igit̄ etiā pñtationis eiꝰ feſtū colendum ſtatuit. In q̄ qdeꝫ
ſctiſſime mr̄is eiꝰ Anne digni cultꝰ memoria nequaqꝫ cenſet̄
omittēda Maria vo recto tramite nō retroſpiciēdo tēplū in-
greſſa eſt. Q̄m quidē ꝓ nihilo duceret regreſſuꝫ parētū ſuoꝝ
et cognatoꝝ nō infantū more impatient̄ cū eiulatu ſed ad in
teriora ſe vertēs ad cōſodales inhabitatrices tēpli.ſacerdotes
mirati ſunt magni aliqđ numis i ea latitare arbitrati. Ipſa
aūt ſic oliua fructifera i domo dñi ꝓfecit i vtutibꝰ et gr̄a. Pa
rētes autē eiꝰ oblatiōe hūilit̄ exhibita.et a pōtifice honorifice
ꝑmiſſa poſt laudes et grās deo ꝑſolutas Maria relicta.re-
uerſi ſunt in domū ſuā in nazareth. Dum vo corā deo ac cō-
ciuibꝰ in oī ſctitati et vite ꝑfectiōe. vtuoſe ſine q̄rela ꝓficerēt
et in via dei ꝯmēdabilit̄ eēnt cōmorati. cepit egrotare amicꝰ
dei Joachim.vir vtiqꝫ iuſtꝰ et in timore dei aſſiduus Cōſide

rãs antẽ voluntatẽ dñi de morte ſibi imminẽte tpali reſignatus ſpõtanee in man⁹ dei viui. ab anna venerãda ſua ꝯiuge licentiã petijt. et horã reſolutiõis ſui corpis adeſſe pdixit Cũqꝫ agonizare cepiſſet. in celuꝫ erectis luminibus et manib⁹ inſtar crucis ꝓtenſis. grãs egit oipotenti vt potuit ꝓ bñficijs diuinitꝫ acceptis. et ſpm̃ ſuũ in man⁹ cõmendãs altiſſimi. cõſequi petijt gloriã celeſtis regni. Sic ergo electa ei⁹ aĩa ab angelis in ſinũ abrae. ad limbuꝫ videlicꝫ ſctõꝝ patruꝫ cũ iubilo eſt delata In die aũt aſcenſiõis dñi reſerato celeſti regno ſublimat⁹ eſt cum filie ſue nato dño nr̃o hieſu xp̃o. ¶ Sctã Anna quõ iã viduata ammonitiõe angelica tradita eſt ſcdo viro cui⁹ nomẽ cleophas frat̃ Joſeph nutriciũ dñi. de q̃ etiã tertiã cõcepit mariã matrẽ triũ apoſtoloꝝ. et vni⁹ diſcipuli dñi et de morte Cleophe. Capitulum Sextum.

Oſtq̃ Joachĩ vir dei migrauit a ſeculo. et in pace factus ſit locus eius Anna ſctã matrona iã vidua triſtior effecta. ac ſoli deo deſponſatiõe celeſti in ꝯtẽplatiõe ſe copulare ꝓponẽt. hũanũ cõſortiũ vel alteri⁹ viri maritari miro mõ aſpneret. turturis more plãctũ et gemitũ dedit ꝓ cantu et iubilo. Sicqꝫ ſolitarias querẽs latebras merori et deuotiõi cõgruas. pcũ frequẽti inſtãtia. cõfugit ad dñm. xñ ſibi ſpauit auxiliũ affutuꝝ. nõ eñi aliud optauit ſolaciuꝫ. ſed cupiuit deſerere oĩe qđ erat trãſitoriũ. Cũqꝫ cognatoꝝ moleſtia de ſcdo cõiugio acceptãdo/ ſenſus ſuos ꝯturbaret et ꝓ dei volũtate cognoſcẽda feruẽti⁹ orõnib⁹ inſiſteret. que diuino bñplacito ſuũ pferre nequaq̃ voluit audire ꝯtin⁹ meruit angelũ dñi dicẽtẽ ſibi Salue matrona dei. diuinã erga te volũtatẽ eẽ ꝯgnoſcas. nec ambigas cũ fecũda ſis ⁊ paritura duas adhuc iuuẽculas. pari noĩe marias. de q̃b⁹ celuꝫ exultabit ⁊ ſeculũ gaudebit Mrẽs eñi future ſunt lũariũ mũdi ⁊ ſctõꝝ pluriũ aĩab⁹ infinitis ꝓfuturoꝝ Sic ergo ne recalcitres. qui cognatoꝝ i medio/ q̃ꝓmũ ſcdo mr̃imonio ꝯſentias. Qđ dũ paranipho celi euaneſcẽte ꝯſanguineis indicaſſet. illi deo grati atꝫ gauiſi tradiderũt Annã de genere ſuo dauid. viro nobi

li iuſto et timorato cui nomē erat cleophas Hic antē frat̄ Jo
ſeph ſpōſi v̄gis intemerate ⁊ filij dei nutricij Cleophas v̄o in
ſua ꝯuerſatiōe ꝯmēdabilis. irrep̄henſibilit̄ ꝯuerſatꝰ eſt in dile
ctiōe dei feruidꝰ, in elemoſynis largꝰ, ac moribꝰ ꝯpoſitus, nō
ꝯcupiſcētia carnis illectus. ſed poſteritate ſctā legis coactiōe
tractꝰ annā duxit in ꝯiugē Cū q̄ q̄dē pacē ſ̄uauit et amorē in
oī obſ̄uātia p̄ceptoꝝ dei Dū v̄o ꝯuiuētes ꝓlē a deo peterēt ſa
lubrit̄ educandā Anna fecūdata ⁊ grauida filiā pepit mariā
videlicꝫ Cleophe. que poſtmodū marito fuit tradita. cuius
nomē alpheus extitit. q̇ pater fuit apoſtoloꝝ electoꝝ Jacobi
mīoris dicti frat̄ dn̄i ſymōis et iude. q̇ alio noīe thadeꝰ appel
latus eſt. ac iuſti ioſeph. q̇ cōſtitutꝰ fuit cuꝫ matthia qn̄ ſors
apoſtolatus ſup̄ matthiā cecidit. et fuit de ſeptuaginta diſci
pulis vnꝰ. Oēs hij dn̄i comites et aſſecle cōtinui. Horum aūt
mat̄ maria ī euāgelio de reſurrectiōe dn̄ica deſcribit̄ maria ia
cobi. videlicꝫ mr̄ eius q̄uis tn̄ alpheus vir eius. Cleophas q̇-
dē ſcōs cōiunx Anne et auuus horū q̄ttuor fratrū, et pat̄ ma
rie iacobi cōthoralis alphei. nō multis annis ſup̄uiuēs poſt
natā vnicā dū egrotaret. et dn̄i vocationē, ac ſui corp̄is reſo-
lutionē diuinitꝰ intelligēs. ſe penitus in manꝰ altiſſimi ſpōte
reſignauit Anna q̇ppe cōſternata mēte clamauit ad dn̄m cū
gemitu lacrimoſo dicēs. O deꝰ altiſſime cuiꝰ miſcdie non eſt
nūerus. qd̄ in me tibi diſplicuit, qui ſcdo iā me p̄uas cōiuge
tanq̄ in oībus deſolatā me velis deſerere. Tua tn̄ ī me ſemp̄
volūtas fiat. et qd̄ ampliꝰ cōgruū noſti vtriuſqꝫ ſaluti, ac in
ſempiternū ꝓficuuꝫ nullatenus ob nr̄e hūane fragilitatis la
mētare linquat̄. Surgens v̄o anna ab orōne venit ad egroti
obſequiū qui ait. Ego qui factus ſuꝫ de limo terre. vitro fra-
gilior et corruptiōis debitor ꝓfecturus ſū ad prēs meos. qm̄
me linquūt vires mee. ac corp̄is robur diſcedat a me. Ne con
triſteris dn̄a mea tanq̄ ſoror in dn̄o vnice dilecta. filij ſctōꝝ
patrū ſumꝰ in reſurrectiōeꝫ carnis creduli. noli diuīe obſiſtē
volūtati in cuius manu ſubſiſtemꝰ. ſ̄ laudemus deuꝫ altiſſi-
mū cuiꝰ ꝓuiſiōe ſicut ꝯiūcti ſumꝰ in t̄ris. et in ſempit̄nū copu

lemur in celis Peregrini in q̃ ſumus in hac valle miſerie. fiat miſcōia dñi ſup nos. cui te cari⁹ recōmēdo et aniaz in ſinum abrae deferēdo cōmitto. Quo facto dū faciē vteret. ad pariete trāquillo fine obdormiuit in pace. ¶ Qualit̄ btā anna tertio viro tradita eſt. ſcȝ ſalome ex q̄ tertiā mariā pepit matrem duoꝝ apoſtoloꝝ Jacobi maioris et Johis euāgeliſte et quō filias docuerat et de morte ſalome. etiā q̄ die ſit nata virginis marie et matris puerpa et q̄ die mortua Ca. ſeptimū.

Voniā totius pfectio cōſiſtit in numero ternario. et anne diuinit⁹ bñdicte celitus facta ſit pmiſſio. q̄ mr̄ foret filiaꝝ triū eodē nōīe vocādarū. et a duob⁹ viris duas pepiſſet naturali verecūdia mole pſſa. etiā verita ē honeſtaꝝ more feiaꝝ de t̄cio viro cogitare. aut deſpōſatiōi vlterioꝛi ſmones aduertē. Quapropt̄ cubiculū ingreſſa eſt pnīe ſtimulis dedita. atꝫ p cōtinuas pces in orōne dño ꝯiūcta. merore pleno ſe pſtrauit et cū ſuſpirijs ad deū clamauit. O de⁹ oīpotēs in cui⁹ manu ſunt oia. cūcta ſubſiſtunt et puide gubernāt. ſine te nihil. et nihil tibi impoſſibile. q̄ cūcta noſti fiēda. Tu me rege. tu me dirige. tu mecuȝ diſpone. tu mihi ſponſus eſſe dignare. Qō ex me velis fiat ptin⁹. Te deū meuȝ confiteor. trinū i pſonis. et vnū in ſubſtātia. Tu duas mihi filias miſcōiter ꝯdonaſti. tertiā mihi pmiſiſti. tibi in ſempit̄nū laus ꝛ bñdictio. Sȝ q: iudicia tua abyſſꝫ multa. ac viruȝ abſtuliſti. Egoqꝫ ad dies lōgeue etatis multos puenio. ſtatum meū in tua diuia deſpōſatiōe cōmitto. Fac qō tibi placuerit. Nihil em̄ abs tuo bñplacito. iā bis viduata cōcupiſco. Sȝ te pcor altiſſime de⁹ vt mihi deſerte ſubueīat dextera tue ꝛ mia Nec mora. q: iuxta ē dñs hījs q̄ inuocāt euȝ in vitate. Adeſt dei panymphus ad eā miſſus celitus et inquit Sicut deus in vitate trinus eſt in pſonis. Anna a deo bñdicta. et vnus ineſſe. ſic queādmodū edocta es. triū filiaꝝ mat̄ eris honorāda ex viris tribus. non igit̄ erubeſcas ſi deo iubente tertio nupſeris. Ecce em̄ ex hoc bñdicent te oēs generationes. Exinde ſe deo recōmendans Anna cognatoꝝ medio deſponſata eſt

marito tertio. cui nomē ſalomas de ſtirpe ſua dauid Hic eñi
vere pacificus fuit iuſtus/ et ꝑfectus in dei mandatis. Caſti
gauitqꝫ ſibi rigoroſe corpus ſuuꝫ ieiuniȷ̄s vigilȷ̄s et oꝛ̄onib⁹
ac etiā in elemoſynis ad egenos/ et peregrinos largus totus
et dapſilis exēplū multoꝝ ad ſimilia prouocantiū. Quāobrē
Anna in dño confiſa/ necnō mentis tranquillitati dedita/ ac
deo grata. mox cōcepit pepitqꝫ iuxta ꝑ̄ſagiū angelicum filiā
tertiā/ noīe mariā Hec q̇dē poſtmodū nubilis facta cōiūcta
eſt viro ſui generis zebedeo. ex quo duos filios ꝑturiȷ̄t. chriſti
apoſtolos Jacobū videlicꝫ maiorē et Johēz euāgeliſtā apo
ſtolū atꝫ xp̄i diſcipulū ſingulariť electū. cui in cruce v̄gini v̄/
go mater a dño in cuſtodiā ⁊ matrē eſt recōmēdata Hec aūt
tertia maria ſcḋm euāgeliū de reſurrectiōe dñica deſcribiť ma
ria ſalome. ſcꝫ eius filia Salomas v̄o nō multos agēs ānos
in matrimonio cū anna beatiſſima iubēte deo infirmatus. et
patiētie virtute preditus/ cōfiſuſqꝫ in oīpotētis clemētia ſctō
fine q̇euit in pace. Poſt cui⁹ deceſſum Anna iā expta de ꝓmiſ
ſionis veritate agere cepit que viduitatis ſunt. et oīb⁹ trāſito
riȷ̄s cōtēptis ac ſeculi illecebris dūtaxat que dei ſunt corde ſin
cero cepit ruminare. et cōtēplationi diuinoꝝ ſe vēdicare. Ob/
tulit inqꝫ ſeme ſacrificiū altiſſimo. et opam dedit corpus ſuū
caſtigando ac in ſeruitutē redigendo Jta vt armonia debita
ſuꝑ carnē eius ſp̄us in dño p̄ualeret. Cuius quidē dñi exēplo
ſp̄us ad penalia prōpt⁹ erat. licet caro fragilis rebellis et in/
firma. Preterea ne tp̄is momēta/ de q̇bus diſtricta rō noſciť
reddēda/ laberenť inane. cōditiōes horaꝝ mancipare ſtuduit
laboribus oportunis. Normā ſibi ſtatuit vite cōmendande
circa dom⁹ regimē ac parentū honorē. filiarum inſtructionē
afflictoꝝ cōſolationē et pre oībus in penitētie ſedulitatē diui/
num honorē. Docuit igiť ſctiſſimi thobie ſenioris exemplo fi
lias ſuas in etate tenera deū timere. p̄ces cū deuotiōe fundere
ſocietates noxias declinare/ decalogi p̄cepta ſcire et obſerua
re. pro acceptis beneficȷ̄s nedum deo. ſed et hoībus bñficis
ſe gratas exhibere. et in cōpoſitiōe moꝝ proficere/ ocia deui/

tare tempus fructuoſe expēdere Deniqꝫ ſup̱ oīa in dei timore pſiſtere. Ipſa vero mater Anna ſicut filias ṽbo docuit ſic et exemplo bono p̄uenit Fecit em̄ qđ docuit virtuoſa in cunctis op̱ibus/ et patiētiſſima in aduerſis. Ip̄a quidē licet tp̱aliter deſolata. tn̄ ſp̱auit in deū/ inſtans obſecrationibus et orōnibus nocte et die Noctes crebras expendit cū lachrimis. nunc vigilauit/ nūc ad dn̄m in orōne clamauit. nunc corpus macerādo ieiunauit. nunc pietatis obſequia miſeris exhibuit. Sēper autē in dei laudibus ſe exercitauit. Ip̄a demū anna veneratione digna tanq̄ꝫ frugifer truncus a radice fructifera matre ſua Emerētia. palmites tres in mūdū ꝓtulit marias vnde flos redolentiſſim⁹ ex vna fact⁹ eſt totius hūani generis damnati ſaluator piiſſimus . Ex aliis autē duabus/ frōdes flores et germīa. que redolere faciūt vniuerſa. Nō em̄ ṽitate teſte pōt arbor bona fruct⁹ malos facē Fuit igit̄ anna diua iā viduata/ ſic oī ṽtute ſuffulta. ſcꝫ vt ſupra exiſtimatiōeꝫ humanā ei⁹ op̱a. ꝯuerſatio. ac vita. multoplus viderent̄ ammirāda q̄ꝫ imitāda. Nec mirū indubie cū a tp̱ib⁹ ade ꝓthoplaſti nō eſt talis mulier inuēta quā ſibi p̄eligeret altiſſimus. vt fieret auia filii ſui/ verbi videlicet increati. atqꝫ mat̄ virginis genitricis in plenitudine tp̱is incarnati. Cōſtat nempe manifeſte. q̄ꝫtum vas electiōis ip̄m p̄uiſum a deo fuerit electū que mater genitricis dei/ a tota trinitate ab eterno credit̄ ordinata. Hinc eſt vt p̱ omnē vite ſue decurſum radix illa tantoruꝫ germinū et fructuū ſp̄ūſſancti rore fuit ſemp̱ irrigua. vt non ſolū in vita ſctiſſimoꝝ operū extiterit actiua verū et ad fineꝫ vſqꝫ diuinoꝝ occultoꝝ credita ſit ineffabiliter cōtemplatiua Et qm̄ oīs conſumationis vidi finē. teſte ꝓpheta. Oēs quidē morimur et quaſi aqua dilabimur. nunqꝫ in eodē ſtatu p̱manētes. Jamiā hec ſctā matrona multoꝝ dieꝝ ſctiſſimoruꝫ plena. penitētiis afflicta virib⁹ ſuis deſtituta cepit vt ſit egrotare. cui filie ſue chariſſime obſequiū piiſſimū p̄ſtiterūt. ⁊ oēꝫ curā atqꝫ ſollicitudinē cordialiter adhibuerunt Quis em̄ nō credat tam venerabilē et percelebrē matronā que tantarū fili

arum parens alma / filijqꝫ dei incarnati auia cariſſima ex-
titerit. appropinquante vite ſue termino. angelicis diuinitus
cō ſolatiōibus crebrius viſitari᷑ verūetiā a tota trinitate aīaz
eius ſanctiſſimā ab ergaſculo corpis ad btitudinem vocitari
Qua vocitatiōe ſuauiſſima. hymnis celeſtibus et cāticis cor
pus ſuū egreſſa eſt aīa ſanctiſſima ſeptimo kalēdas Auguſti
tertia quidez feria ebdomade / que nunc eſt in craſtino ſancti
Jacobi maioris eiꝰ nepotis. ſed quotto anno natiuitatis xp̄i
nō ſcriptū inueniri exiſtimo. Tn̄ an̄ paſſionē dn̄i vera et in-
dubitali fide credit᷑ ab hoc ſeculo migraſſe. Abſurdū em̄ eſſet
filias ſuas dn̄o. vt teſtat᷑ euāgeliū. miſtrare. et ip̄am Annā ſu
perſtitē. que naturaliter afficit᷑ amore maiori. nepoti in tan-
tis paſſiōibus conſtituto. aliqđ ſolaciū nō preſtare Niſi for
ſan hoc tp̄e valde ſenio grauata. et ſuorū pedū officio extitiſ-
ſet p̄uata. Cuius nēpe vite p̄coniū illuſtrat vniuerſuz mūduz
eiuſqꝫ quottidiana et manifeſta miracula cūctos criſtianos
alliciunt in ipſius deuotum obſequium. Quamobrez merito
feſtum ip̄ius dignis laudibus ab oībus p̄dicat᷑ recolendum
Propterea licz vbiqꝫ et oī tp̄e innocata nouit ſuccurrere. ⁊ di
gnat᷑ clemēter ſe colentes exaudire. tertijs tn̄ ferijs ipſius cō-
memoratio ſtudioſius eſt criſticolis obſeruāda. Fuit quidez
tertia feria nata. tertia feria v̄ginis dei matris diuinitꝫ p̄de-
ſtinata puerpa / ac tertia feria ab ergaſculo corpis liberata.

Quatenus ſctē Anne ſcandaloſuz aut verecunduz nō erat
tertio nubere qđ claret de quadā virgine. que idcirco mirabi
lē viſionē vidit in ſpiritu anteqꝫ viſa noluit beate Anne deuo
te ſeruire. Capitulum Octauum.

Xequo ſathane noſtre ſalutis emuli ſuggeſtiōe. mul
tos falſe ſuſpitiōis opinio decipit. neminē temptatio
ſubripiat / aut fantaſia cōmoueat. venerādam hanc
matronā ſanctiſſimā / tātorū taliūqꝫ germinū frōdiū ac fru-
ctuū ingenuā radicē ⁊ plātulā tertio ſe nupſiſſe viro aut tres
viros ſucceſſiue matrimonialit᷑ accepiſſe. ac idcirco p̄ carnis
petulantia. p̄conijs tantis ac p̄rogatiuis nō eſſet extollenda

aut in dei eccleſia tā ſolenniter feſtiuanda. De quo ſcriptum
cōperimus quatenꝰ v̇go quedā carne deo deuota. btē v̇gini
et oībus deniqꝫ ſanctis Quibus indies deuotionis ſuffragia
exhibere ꝯſueuit Que tn̄ btē anne nullatenꝰ honorē impēdere
voluit. eo ꝙ tribus viris vicibꝰ interpoſitis in cōiugio iūcta
fuerat cū nihilominꝰ matꝛ ꝑuiſa fuit dei genitricis. nec poſſe
in viduitate ꝑſiſtere defuncto marito p̄mo. quēadmodū vir
go matꝛ eiꝰ filia / ioſeph mortuo. validū certe male ꝯſulta ſuſ-
picata eſt argumentū / ſcādaloſuꝫ et inexcuſabile vitiū. tantā
matronā poſt vniꝰ viri ſublatū cōſortiū. reqſiuiſſe ꝑ ordinē
adhuc duorū cōnubiū. Virgo quidē dū in ea ſentētia temere
ꝑſiſteret nec dyabolo eiꝰ animū pulſanti reſiſteret. ſemel duꝫ
quieti laſſa mēbra exponeret. viſioneꝫ vidit in tēpeſte noctis
ſilentio tā oībus admirandā q̄ memoria dignaꝫ. Vidit inq̄
celeſtis regni militiā ingentē debita proceſſione ſe honorifice
pretereuntē / cetū v̇o apoſtoloꝝ martyrū / cōfeſſoꝝ virginum
ac continentiū Quenqꝫ v̇o ſctōꝝ ſctārūqꝫ eā reuerēter contē-
plata eſt ſalutant. ac caput nutu decenti inclinātē. vnde ma-
xima leticie cōſolatiōe recreata eſt. Poſt huiꝰ quidē cōcionis
abceſſuꝫ. vidit ſubſequentē turmā magnā / ꝑfulgentiū btōrū
ſexus vtriuſqꝫ. In cuius medio ꝓſpicere merita eſt matronā
miro mō redimitā / ſpecioſaꝫ et honeſto inceſſu maturā Ita
etiā vt p̄ āmiratiōe ſingularis decoris ī extaſim veniret. eo ꝙ
tam illa forme precipue q̄ꝫ tota ſua comitiua ineffabili gau-
dio plena dedignarentꝛ vel eā aſpicere aut ꝓpius accedere ac
cum indignatione ꝑtereuntes nullo ſolacio viderentꝛ ipſam
refocillare. Quapropter ad ſe meſtior reuerſa / cū eiulatu et ſu
ſpiriȷ̈s lamentabatꝛ et inquit. Audi queſo et ſubſiſte paululuꝫ
O tu pulcerrima feminarū. Audite precor omnes ſubſequen
tes. ne me dedignemini tanq̄ ignotā ꝑterire. merear rogo de
veſtra preſentia / quemadmodum ꝑcedentium gloria iocun-
dari. Quales illi. et que vos. et que pre omnibus veneranda
in medio veſtri. Obſecro amici dei et ſponſe chriſti. vt me
ammirantem doceatis. Ego dum propter inſtantiam

p̄cantis paulisper ſubſiſterēt. rn̄dit vnus ex eis dicēs Qui pri mo te honorādo trāſierūt. ſunt de milicia celeſti. ſcti videlicz illi-q̄s quottidie ſuffragijs tuis cōſueueras honorare. Ideo reuerentiā dignati ſunt tibi exhibere. Nos autē omēs q̄s cernis ſubſequētes ſum⁹ in celo bti de ſtirpe dauid. Ex qua quidē ipſa quaz intueris in medio oīm p̄cellere decore et gloria. eſt mat̄ noſtra anna ſctiſſima cū tota ſua genealogia quam qꝫ tua temeritate venerari cōtemnis etiā ip̄a vna nobiſcuz te ptereūdo nō aduertim⁹. Tu tua ſeduceris opiniōe-necnō falleris ab hoſte tēptante maligno Si ſaluari cupis oportet annā ſctiſſimā venerari. Quo audito illa ſuſpirās inquit. Quō p̄ ceteris honorarē quā noui triū maritoꝝ cōiugē. nō eſt a ſeculo auditus ſmo huiuſcemōi Si tāta dignitas-qualē cerno in vidua triū maritoꝝ-quāta p̄fulgebit in v̄gine recuſante cōnubiū q̄rumcūqꝫ. Cui rn̄dit anna O v̄go v̄go-que gloriaris de carne incorrupta. bona fides tua-ſed pua deuotio virum in carne nō petij. carnaliter viro cōuiuere recuſaui. nā virgo pmanere pposui. ſ legis coactiōe ac dei puiſione nupſi. et fruct⁹ ſalutis obtinui-p̄ter bn̄placitū altiſſimi nihil attēptaui Erras errore magno. reuertere de cogitatu tuo maligno reuertere. Si volūtati diuine nō obtēperaſſem. hāc quaz cōtemplaris comitiuā ſctiſſimā ex me proditā in celo nō poſſiderē Errasti filia errasti. incedis p deuia Audi tū me ⁊ inclina aurē tuā ad me. et obliuiſcere malū-qd̄ de me tua cōcepit aīa. Nec mora v̄go corā Anna ſctiſſima pſtrata eſt. culpā ſupplex facta cōfeſſa eſt. emendā ſpoſpōdit. et ſic veniā obtinuit. et illico viſio illa ab oculis v̄ginis ſublata eſt. Que q̄ſi de graui ſomno euigilās. facieq̄ʒ ſuā lachrimis madidā inueniēs. cūctis q̄bus potuit viſionē p̄dictā reuelauit. p̄conia Anne ſctiſſime vbiqꝫ diuulgauit. et vſqꝫ in finez vite eā ſingulis dieb⁹ eſt venerata q̄re meritis btē anne ab inferno fuit liberata.

¶ De q̄dam pcopio nobili ⁊ doctiſſimo poſtmodū heremita btē anne deuoto ⁊ pragenſi archiep̄o q̄ valde p̄dicauit ſctāz annā venerādā ⁊ ei⁹ feſtū celebrandū. Cap. Nonuz.

IN regno vngarie cuiuſdā militaris p̄diuitis vnige
nitus noīe Procopius in anno etatis ſue viceſimo ſe
cūdo factus eſt valēs artiū mgr̄ in vniuerſitate pra
genſi et legū doctor vbi duodecim annis ſtetit. ſpecioſus for
ma ꝓcerus ſtatura. ac ſapiēs induſtria ꝯſilio ſanꝰ et ſollers
honoratus necnō oībus gratus. Quapropter caſtellanꝰ qui
dam rebus locuples et amicis copioſus pater filiarū duarū
nubilium et formoſarum. inclinatus ad Procopiū. laqueos
eidē blādicijs tetendit. et vt gener ſibi fiat inſidiat̄ conuiuijs.
Cūq; tp̄is cōgruentiā pater cerneret filiarū. proponit vt ſi
bi quā velit e duabus eligat in cōiugē adiciēs repulſam pati
nō debere Qui mox carnaliū more iuuenū philo captus vnā
p̄elegit in amicam ⁊ futurā ſpōſam. Sꝫ deo volēte incōmo
dis interueniētibꝰ nō paucis ſponſalia cōtrahunt̄ nuptie tn̄
ad annū differunt̄. His aūt cognitis parentes offenſi et cō
ſanguinei. Conſtudētes ſocij ac doctores. nuptijs contrariū
inſultare non deſinūt. eo ꝙ ingenioſiſſimꝰ et tā doctꝰ carnali
allectꝰ amore. ſtudiū deſerēdo ſecularis ignomioſe fieret Ipe
ꝰo puelle ſpecie deceptus diē ſtatuere conatus eſt nuptiarꝫ
ſed deus q̄ ſup oēs eſt ac oīm cōſilia. ꝓpoſitū hoc diſſipauit
et ſponſaꝫ e medio tulit. fere menſe vno an̄ tp̄s ꝯueniēdi p̄ſti
tutū. Quare procopiꝰ ꝯtriſtatꝰ eſt nimis. ac p̄ amoris et do
loris magnitudine lāguere cepit: eo ꝙ quā amauerat ſpōſaꝫ
pulcrā nobilē ac locupletē cerneret ſic morte p̄uentā. Cui ca
ſtellanꝰ pr̄ defuncte O fili procopi reſumere vires puſillami
tatē abijce oēs mortales ſumꝰ. Si ſororē ſponſe tue cupias ꝓ
tinꝰ impetrabis Qui ſpū reſūpto dū ꝯſenſus arrā daret. deo
ꝓmittēte diuinitus incurabili morbo ꝑcuſſus eſt. ita ꝙ pr̄ ꝑ
ſuaſis medicis diſcēt penā eē culpe nec morbū eiꝰ curari poſſe
vlla medicia ⁊ hoc qꝛ ſcolas inanit̄ deſerēt. et deo neglecto pa
rētibꝰ ꝯtēptis. fieri vellet ſecularis q̄ ob cām nūꝙ̄ fortunatꝰ
foret. Quapropter filiā ſuā retraxit. caſtellanus. et procopio
nullatenus ſcandali occaſio coraꝫ deo eſſe voluit. procopius
aūt ſe contēptū eſſe cernens ab oībus ac fortunā ſibi inimicā

cordis dolore tactus intrinſecus mortis ſalutiſqꝫ ſui memor de neceſſitate faciẽs virtutẽ. propoſuit ſponte ac libera mẽte egeſtatẽ ferre ac in penitẽtia perfecta deinceps altiſſimo militare dicẽs intra ſemetipm̃. felix neceſſitas que cogit in melius Eſt v̓tus facere gratis faciẽda neceſſe Et nemine ſciẽte ꝓfectus eſt ad deſerti latibula. ibiqꝫ reperiens quoddã recluſoriũ. in eo ſeptẽ annis cũctis hoĩbus incognitis latuit. ac deo fideliter deſeruiuit. Quadã aũt nocte dũ in ſtramẽtis quieti deditus iaceret. vidit ſomniũ de arbore quadaꝫ. que ipm̃ defenſura eſſet a pluuia vẽto et caumate. atqꝫ famelicũ cibatura fructo ſuo gratiſſimo. Que q̇deꝫ arbor vt ſequit̃ Annã figurabat beatiſſimã. Ipſe v̓o. cuiꝰ dicta nõnunq̃ in vniuerſitatis diſputatiõe pro rato habeant̃ et autentica. ſomniũ non reijciens velut deliramentũ, exultans aiebat intra ſe. Ne duꝫ laudãdus eſt fructꝰ ſeu rami ſed etiã illi inclinãduꝫ eſt arbori ſub cuiꝰ ramis ꝓtegimur a pluuijs, ⁊ eſtu. cuiuſqꝫ fructu dulciſſimo ſites fameſqꝫ pellunt̃ in euũ. Qua q̇dẽ parabola probauit btãꝫ Annã p̄cipuo cultu digniſſimã. atqꝫ p̄conijs laudiſonis efferẽdaꝫ. Ex ipa nãqꝫ filia in lucẽ ꝓdijt mũdi ĩ qua dei filiꝰ ꝓ noſtra ſalute incarnatus fuit. Sic q̇cquid inquit eſt cã cauſe. etiã ꝓfecto eſt cauſa cauſati. Propt̃ hãc procopij ſententiã in tp̄is ſucceſſu. maior populi ad annã ſuccreuit deuotio. et feſtuꝫ tante matrone honoratiꝰ obſeruat̃ Procopiꝰ aũt ꝑſuaſus ab alio quodã heremita q̈tinus ſctẽ anne patrociniũ ſupplex imploraret. illamqꝫ digna veneratione coleret. q̄ arbor eſſet illa que ipm̃ defendere poſſet et cibare. Nec dubiũ quin etiã ab egritudine curaret, ſi honorẽ eiꝰ ꝓpoſſe ampliaret. Qui ꝓtinus ſanus a lãguore cũctis aduentantibꝰ p̄dicauit de ſctẽ matrone cultu et honore. Docuit inſup et clericũ ſuũ. vt ſe daret ad ſctẽ Anne ſeruitium. legeretqꝫ hũc verſiculũ. O maria mater dei. mox tu ſuccurras ei. qui tuã feliceꝫ annã colit genitricẽ. Procopius aũt cuꝫ ſibi in heremo aqua deeſſet. cũ diſcipulo in fodiẽdo puteo laboraret, reperit in terris paganũ hũatuꝫ. torquẽ aureã circa collũ habentẽ Quod

dum ad regem terre ferret ait. nunc paruū eſt qđ exigo. volo inquit vt torquem accipias. et de ea monetā facias. in cuius vna parte regni arma depingant. et in alia ymago btē anne cum filia virgine et eius diuina prole. ſculpte appareāt. quatenus ſic ipā que mihi ſuccurrit in periculis. nota fiat et patrona cunctis gentibꝰ. Cui rex ait. Erit quod optas. et inſuper primū monete denariū amore ſctē anne/ regine tradā mee cõthorali circa collū dependēdū. vt ſaltē eiꝰ intuita ſpecie poſſit libera fieri/ ab omni partus anxietate. Poſt hoc cõtigit reginam impregnatā recreationis cauſa cuꝫ ſua comitiua circa nemus equitare. et dum ſua traheret quēqꝫ voluptas. et alter ab altero ſequeſtratus ſoliuagus incederet. contigit reginaꝫ in qdaꝫ loco ſolā inaduertēter eē dimiſſam. cui inopinꝰ labor partus aduenit. Que dū ſe ſolā cerneret ac mulierꝫ ſolacioſa pñtia defraudatā. in anguſtiis piculis cõſtituta/ deo volēte cogitare cepit de btē anne patrocinio. viſoqꝫ nūmo cum ſctē Anne ymagine ait cū gemitu et oſculo humili. O ſctā mater Anna nūc mihi ſuccurre mettertia. quemadmodū o pia matrona didici. adeſto miſericorditer humili te in neceſſitate precanti. nūc mihi afflicte digneris ſuccurrere. tuū imploro ſubſidiū/ in tua pietate cõfiſa procopio docēte. queſo mihi peccatrici loco obſtetricis aſſiſtentiā ne deneges me miſerā in hac hora recollige. in hac mea neceſſitate liberationis gratiam mihi in te cõfidenti digneris impartiri. Et ecce mox ſine humano pſidio incolumis et gaudēs pepit. ſuūqꝫ periculū imminēs. et btē Anne obſequioſuꝫ auxiliū regi enarrauit. Quibus auditis rex ſupra modū exhilaratus heredēqꝫ cõtuitus/ et de tanto periculo reginā liberā cõtemplatus. Deū et btām annā bñdicēs. ad heremū eques feſtinat. ⁊ procopio viro dei que meritis ſctē Anne/ regine ſibiqꝫ dona ꝯceſſa ſunt letus et gratus indicauit. Ex hoc aūt tpe rex procopio factꝰ eſt deuotior. et affectiōe pcipua cõiunctꝰ. noſcēs eū virū diuinis deditum/ ſanctum/ doctū et expertū. Idcirco illū licꝫ inuitum ac plurimum renitentē ab incluſorio vaſte ſolitudinis extraxit

et archiepiſcopum pragen̄. ꝑfecit. Cuius promotioni dū pa-
rentes et conſanguinei. magiſtri conſtudentes-ac doctores
congratularentur. et honores tante dignitati dignos exhibē
tes de offenſis veniam peterēt. Rn̄dit hūiliter. Nolite queſo
mihi peccatori omni reuerentia indigno honores impēdere.
ac veniam ab immerito nec offenſo poſtulare. ſed dominuꝫ
deū cum maria matre et auia illius ſanctiſſima Anna dire-
ctrice/ ꝓtectrice ac promotrice mea venerari ſatagite. ſed vt
peccata veſtra vobis dimittanť Annā beatiſſimā inſtātius
flagitate. Ip̄a quideꝫ eſt que ſibi deuotos ꝓtegit adiuuat ac
promouet ad ſtatū bonum Illi ſupplices ſitis Illam vene-
rari conemini. eius patrocinium precibus cōtinuis ſtudioſe
requirite. Qui grās domīo agentes et btē Anne ſe cōmendā
tes ad propriam reuerſi ſunt. et deo ac auie eius btē Anne de
uotius ſeruierunt. Procopius aūt iam preſul effectus. nec ab
humilitate ſolita et religione ꝑ ſublimitatē p̄ſulatus-ꝛ apicē
dignitatis immutatus. longe lateqꝫ tū ſermone. tū voce tum
ſcripto necnō orōne gratus Anne beatiſſime patrone ſue cul
tum ampliare ſtuduit Inſuꝑ eccleſias-capellas ac monaſte
ria-in eius honorem magnifice fundauit. Hoſpitalia altaria
atqꝫ ſimilia inſtituit. dotari fecit ꝛ conſecrauit. ac in nomine
anne ſctē veſtes. cibos et alia queqꝫ neceſſaria. pauperibus li
bentiſſime erogauit. Preterea diem natalis eius in craſtino
ſcti Jacobi maioris nepotis ſui. celebrem indixit. et profeſtuꝫ
merito ieiunandā predicauit. ipſamqꝫ eſſe omni veueratione
digniſſimā Orauit eā inſtantius ac ſine ceſſatiōe quatenus
patrocinio ſuo ouibꝰ ſue cure commiſſis necnō ſibi deuotis
ſcōm fidē ſuā ꝓuidere dignareť ſalubriter. Sicqꝫ procopius
de v̄tute ꝓficiens in virtutē. antiſtes impiger ac ſollicitꝰ. ſuꝑ
gregē ſibi cōmiſſum vigiliaꝝ excubias obſeruauit quatenus
ip̄m xp̄o lucrificaret et ſe met ꝓ ouibꝰ hoſtiā viuenteꝫ ac deo
placentem verbo. exemplo. et penitentia victimabat. Defun
ctus autem in domino. choruſcauit miraculis. Et cuꝫ Anna
glorioſus letatur in celis. qꝛ autem plus colitur Anne matris

feſtū ꝙ Joachim patris marie v̄ginis.pōt elici ex grār̄ū re-
dundantia v̄ginis marie Magis em̄ et citius ſctificata fuit
Elizabeth vt pphetaret exultāte Jobe in vtero eiꝰ ꝙ͂ zacha
rias paṫ.q̄ mutꝰ pmanſit donec infans naſcereṫ Magis q̄p
pe redolet de natura cōtenti cōſeruās ꝙ infundēs.magis p̄
terea manet odoꝛ fragrātie in manu floꝛē tenētis ꝙ alteri dā
tis ſeu vellicātis Sic ergo copioſioꝛ gr̄a redūdauit ex maria
ab oī oꝛiginali p̄ſeruata.et copioſa gr̄a in vtero maꝰno ſan-
ctificata in Annā matrē ꝙ in Joachim patrē Tn̄ q̄ p̄ceptuȝ
dedit de honoꝛe parentum gaudet et gloꝛiaṫ de honoꝛatione
parentū ſuoꝝ.qui eſt bn̄dictus in ſecula deus Amen.

¶ De quodā ꝓdigo adoleſcēte qui ꝑ ammonitionē bti Jaco
bi btē Anne deuote ſeruiuit circa quē. meritis btē Anne.mira
cōtigerunt et de liberatione eius a caſu ꝑiculoſo et de ſancte
Anne cultus maxima ampliatione. Capitulum decimū.

N ciuitate quadā opulentiſſima magna et populo
ſa-filius erat ꝓconſulis cuiuſdā p̄potentis.qui pare
tibus ſuis defunctis peſte epydimie ſolus heres per-
dines ſupmanſit ſed adoleſcentiū moꝛe inexpertoꝝ pꝛodigus
effectus eſt et vite diſſolute.ita vt duȝ etatis ſue annū ageret
viceſimū.quemadmodum nix in ſole-ſal in aqua.glacies in
igne-ſtupa in flamma voꝛace perdurare conſueuit.ſic ipſe
infoꝛtunatus in cunctis diuitijs defluentibus ad egeſtatem
peruenit.Reliquerunt euȝ amici neceſſarij.reliquerūt tpalia.
relinquere videbaṫ etiā ip̄e altiſſimꝰ.qm̄ ip̄m reliquerat p̄us
Tā hoīes ꝙ elemēta.et oīs creatura ip̄i putabanṫ aduerſari
ventus turbulētus deoꝛſuȝ in terrā cōcuſſit domū ſuā oībus
bonis repletā.fulgura choruſcatiōes.ac tonitrua.deiecerunt
ac cōbuſſerūt hoꝛrea-ac frumēta in eis cumulata pecudes et
armēta peremerunt grandines.vndaruȝ vehemētia dirutis
aggeribus ſubmerſit agros fertiles et paſcua necnon pome-
ria ſua eradicauit fructifera.et infructuoſa reddidit.Que oīa
licet ſibi acciderent.tamen pꝛopter vite ſue petulātiā neminē
habuit conſolantem.ſed et inſuper ab amicis veluti ſanctus

Job et Thobias irridebāt Affuerūt illico creditores monē-
tes debita ſibi ꝑſolui. fugit pecūia. capiunt pignora nemo ſi
deiuſſit. quoniā deſertus erat ab oībus. Cunqꝫ anguſtie euꝫ
p̄merent vndiqꝫ ait apud ſe meſtꝰ lachrymiſqꝫ ꝑfuſus Quid
faciā miſerorū miſerrimus. quo me vertā: quid attemptabo
Nūmus honorāt. ſine nūmo nullus amāt. fodere nō valeo
inter notos etiā mēdicare erubeſco. Ad cuiꝰ tandē auxiliū cō-
fugiā Ecce celū ꝛ terra. ꝑiter et oīa mihi aduerſant elementa
Derideor ab amicis. alienus ſum bn̄ficijs ac deſtitutꝰ opor-
tunis cōſiliarijs Melius ergo mihi eſt vt mendicus peregri
ner ad ſanctum Jacobum. quaꝫ tantis malis ſubiacens in-
feſter moleſtijs quottidianis a creditoribꝰ. Accepto igit̄ ba-
culo clam ciuitatē exijt. et totus deſolatus et contriſtatus in
agro ad deum genuflexu ſe cōuertit dicens. O benigniſſime
et miſericors deus meus domine hieſu chriſte. fateor me miſe
rum peccatorem ſupra modum ꝛ grauiter te offendiſſe. diſſo
lute et prodigaliter vixiſſe. te precor peccatoruꝫ maximus. de
ſolatus et omni refugio ſolacij priuatus. qui nō ſum dignus
a te exaudiri. Sed precor pie domine. ſi quis in celis ſanctorū
ſanctarumue fuerit conſolator. aut contritorum patronus.
ſeu releuator oppreſſorū. te preſtante mihi ſubueniat. Tu enī
noſti opprobrium meum et confuſioneꝫ. tu ſis notus meus
dux meus et adiutor meus. Jndica queſo mihi ad quem ſan
ctoruꝫ et aduocatū me cōuertam. Nec mora p̄canti ſanctus
Jacobus aderat in via comes quem dudum peculiator elege
rat in apoſtolū. apparuit aūt in peregrini ſpecie dicēs. Cur
fles o care iuuenis. que cauſa meroris tui. et quo tendis Do-
minus tecum. et ſaluus eſto Recte ne ſunt omnia. Cui cū per
ordinē diſſortunij narraſſet euentus. ait apoſtolus. Si que-
ris ſolacium confuge ad ſancte Anne patrociniū Jllam ho
nores decetero. illam coles. viteꝫ inqͣ vberrimā. vnde ꝓfluit
vinū leticie et vite eterne. cuius botrus ceteris pulcrior virgo
maria. ac vinū expreſſum filius eius hieſus chriſtus q̄ ſolus
torcular calcauit. et muſtum celeſtis glorie ꝓpinauit. Jllam

vitem venerare cũ ſuo fructu et ſobole. que veteris teſtamẽti finis eſt/ et noui initium Hec conſolatrix eſt afflictorum. meſtis ſolatium/ egenis ſubſidiũ. inſenſatis conſilium. et captiuis refugiũ. Hec triſtes exhilarat. mendicos et miſeros ditat/ infirmis curam adhibet/ neminem in ſe ſperantez abijcit aut cõtemnit. Hec inq̃ ſuis meritis et precibus obtinebit tibi ab altiſſimo filio domĩo noſtro hieſu chriſto nepote ſuo auxilium et ſolacium. que mater eſſe dignatur omnibus ſuũ patrocinium deuote poſtulantibus. Cui adoleſcens iam animatus Obſecro te inquit quomodo poſſez ei impendere honores gratos debitos et efficaces. ne dedigneris idicare. Apoſtolus inquit. Singulis tertijs ferijs cum ſpei fiducia eo deuotius quo poteris dices in eius nomine ter Pater noſter et ter Aue maria Coneriſqꝫ obſeruare lumen ardens coram ſua ymagine. nec dubiuz quin proſperaberis et fortunã quam deſideras recuperabis. Et ille cur queſo magis hijs diebus q̃z alijs. Rñdit Apoſtolus Quia tertia feria Anna beatiſſima nata eſt Tertia feria virginis marie criſti matris puerpera effecta eſt Et tertia feria in terris mortua. Rurſus adoleſcẽs Et vnde hec noſti. Cui apoſtolus Et ego eiꝰ filie natus ſum et auia mea eſt. et domina veluti hieſu xp̃i. dñi et dei noſtri. Tu quidem licz fere nulla opera meritoria feceris. tamen q̃a ad me peculiarem deuotionẽ habuiſti. qui ſuz Jacobus apoſtolus xp̃i. idcirco me i hac hora tibi mãifeſtare dignatꝰ ſum age igit̃ que audiſti. Quo dicto euanuit ab oculis eius. et ei viſus ampliꝰ nõ eſt. Adoleſcẽs aũt cõfortatus in ſpiritu viã ceptam non deſerens/ in regionem longinquã profectus eſt. et deo volente intrauit ciuitatem regiam. vbi cuidam ſacerdoti. beata Anna cuius iã cultor effectus fuerat procurante. cõmoratus eſt Qui inſtruxit eũ plenius de ſancte Anne veneratione. et ſancta eius poſteritate. Quãobrez ex modicis que ſecum tulerat clinodijs. videlicet baltheis argenteis/ deauratis fialis/ et ciphis ſimilibuſqꝫ venditis. fecit ymaginez ſancte Anne tam ſumptuoſe ſculpi quam artificioſe. ceterumqꝫ

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA Poznań

ante ipſam ſuis expēſis curauit ardere quottidie. ꝓficiēs igit̄ in feruore deuotiōis ad ſuā preelectā didicit licȝ oīno illiteratus eēt ſcribere hec tria noīa Jheſus Maria Anna Nec aliud qḋ mirabile erat diſcere poterat. Hec autē tria noīa in digniſſimi cultus memoriā venerabiliter in muris et parietib⁹ ſeu q̄buſcunqȝ oportunis locis inſcripſit. Et queādmodū horuȝ trium noīm picturā exarauit oculis hoīm ad obiectū ſic etiā ad horum triū deuotionē cōcitare ſtuduit populū ſuum ſuis ammonitiōibus. Interea dn̄s rex regni illius paſſagium terre ſctē arripet. et p̄dictum ſacerdotē ſecū profecturuȝ induceret. cōtigit et hunc iuuenē in obſequiū hoſpitis ſui ſe comiteȝ exhibere. Ipis igit̄ nauigātibus ī mari magno: tēpeſtas horribilis et formidabilis incūbebat. et oēs p̄ oculis naufragiuȝ videbāt. nec fuſis lachrymis p̄cibuſqȝ ab vniuerſis ad dn̄m auxiliū ſentiebāt. q̄ꝫtumcunqȝ voces flebiles exaltarēt in celū Cunqȝ iā oēs deſperarēt. nec ſpes vlla aufugij remaneret. ſeruus ſctē anne genub⁹ flexis humiliter cū multa fiducia orabat dicēs. ſctā anna ſuccurre mettertia. Sic enī conſueuerat. aduocatā ſuā p̄cādo pulſare. Illo v̄o dicto. qḋ regi ac ſui comitiue p̄ſbyteris ac laycis nō eſt diuinitꝰ cōceſſuȝ. hoc inſtā tia dicti iuuenis et ſctē anne meritis oīb⁹ ad vota cernit̄ deſuper datū. Ceſſauit mox aquaꝝ tumor. formido ꝓcellaꝝ et tēpeſtas. ſiluerūt fluct⁹. necnō meticuloſus turbo ſuū horroreȝ abſtulit. cūctoſqȝ in ammirationē et gaudiū ſubita trāquillitas excitauit. Rex aūt intellectus iuuenis deuotiōe et inopia eū ſibi familiarē ꝯſtituit. et de victus ⁊ amictus ſufficiētia ſecurū fecit. Cui gratus. et ſctē anne ſue magis ac magis deuotus extitit. que tā gratioſe ſibi ꝓuidē voluit Reuerſus aūt. cū iā anno vno regis cōmēſalis exiſtēs. nihil poſſediſſet ꝓpriū cepit attediari. iterato apḋ ſe cōferēs. Eya ꝓprietatis aliq̄d q̄ꝫ bonum hoc? Ac ſi in vulgari diceret. O wie gut iſt etwas eygens. Quodā aūt tp̄e reminiſcēs ſolitarū abundātie diuitiarum. ac egeſtatis ſue quā mō haberet. venit ſupplex ī eccleſiā. et ꝓſtratus an̄ ymagineȝ p̄electe ſue matrone. vt p̄ces ꝓ

ſolatio cõſequendo funderet. inquit puer hieſus velut exiliẽs de ſinu ymaginis ſctẽ anne. Ecce tu quottidie auie mee venerande de ardenti lumine prouides. ſed non mihi neqꝫ mee genitrici. Cur ego tibi qđ petis cõferã. Jlle autez talis myſterij inſolitus ſtupefactus ſubticuit. Poſt paululũ aũt reſumpto ſpũ licet optimi reſponſi neſcius. cum pudore ait. O bone et melliflue hieſu/ tu noſti qꝛ pauper et aduena ego ſuz in terra aliena. tu meditari poteris quid p̄ſtare poſſuz. qui nihil poſſideo. Jp̄e vero cõtinuo egreſſus eccleſiã. hoc quod audierat non ſurda ꝑtranſijt aure. reuoluitqꝫ vigili mente dñm talia verba inconſueto more ſine cauſa nõ locutũ fuiſſe. Quare vẽditis his omib⁹ quibus carere potuit. etiã ſcđm lumẽ in noĭe hieſu añ ymaginẽ obtulit. Cui dñs Eya chariſſime. nephas duco mihi honorẽ impendi. ſi matri mee bñdicte de lumĭe nõ ꝓuideas. Ad quẽ adoleſcẽs rurſus tanq̃ animatus ait bone hieſu. Conuenite pariter. et inter vos patienter cõdiuite quid enim amplius preſtaret/ qui nihil poſſideret. Et hieſus Eya aliquid proprietatis q̃ bonũ hoc. quod tu dicere conſueueras niſi cuiqꝫ noſtrũ propriũ ꝓuideris. nec tibi aliquid proprium conferemus. Quibus auditis in alacritate ſpũs/ mox burſa cingulo et que habuit. precio venditis etiã btẽ virgini cereuz compauit/ et ardentẽ añ eã poſuit. Quo oblato hieſus inq̄t. Cõtentamur tecuz in pace tranſeas. qꝛ tui in bñdictione memores erim⁹. Egreſſo aũt eo de eccleſia p̄ſbyter obuius venit dicens bone fili q̄ p̄dicas nobis annã ſctãz merito recolendã valde cõueniens eſſet ꝓ maiori illius honore. q̄tenus ei⁹ ymaginẽ in eccleſie turris altioris ſummitate/ in pte occidẽtali depingas vt ip̄a longius viſa poſſit ab oĭb⁹ honorari et inuocari et inuocata ac honorata/ nobis meliorẽ fortunaz ac vite emendationẽ obtinere. Qui ꝓtinus paratus et lignorũ machinis cõpoſitis. et in altũ leuatis. ad ſcandenduz oportunis fere cubitorũ ſexaginta in altitudine depinxit ymaginez ſctẽ anne decoratã/ cũ ꝟgine btã/ et eius ꝓle diuina ſubſcripſitqꝫ ampliſſimis l̄ris aureis. Sctã anna ſuccurre mettertia Qui-

D

bus cōſumatis-cū iā deſcendere cepiſſet.ecce inuidia dyaboli
vēti borealis turbinē excitauit.q̊ machīa illa diſſoluta multis
ſpectantib⁹ nō niſi mortiferus reſtabat caſus Hic aūt in ſua
ꝯfiſus patrona clamauit. O ſctā āna ſuccurre mettertia. Et
ecce qd̄ hūanū nequiuit p̄ſidiū Anne p̄ſtitit obſequiū. Que
porrecta cadēti veſtimenti ſui fimbriā.ſic pepēdit in ſpectacu
li ꝓdigiū et laudis ſctē anne p̄coniū ꝑ mediū fere diē.donec
miraculi nouitas ad regē ꝑueniret. Huius aūt ordinatiōe in
ſtrumētis reparatis et applicatis deſcēdit illeſus ſuccurrente
ſctā matrona.q̇ alias in t̄rā ab alto collapſus haud dubium
fuiſſet mortu⁹.Rex vͦo clā eū vocatū alloquit̄ dicens.Ex quo
iā iteratis diſco experimētis te gratū eſſe ſctē Anne.tuas apd̄
illā ꝓ me meiſq̃ p̄ces expopto.quare te ne dū honoribus extol
lā.verumetiā de tꝑalibus tibi ſufficient̄ ꝓuidere ſatagā. Jlle
igit̄ deo iā ꝓmiſſum ſuū implente.auri et argenti ꝓprietate
ditat̄. adeo vt accepta licentia a rege ad tempus ſtatutū ad
natale ſolū ſe tranſtulit et creditoribus ſuis honorifice ſatiſfa
ctis diuitiſq̃ poſſeſſiōibus reꝑatis.et priſtinis opulētijs nō
minus honorat⁹.rurſus iuxta cōdictum ad regē reuerſus eſt.
Tū ne de his copioſis bn̄ficijs bn̄factrici ſue ingrat⁹ putaret̄
eccleſiā adijt.ꝛ ymaginē ꝑamatā decent̄ viſitās-orōnes corā
ip̄a fudit deuotiſſimas Cui egreſſuro poſt tergū ait puer ih̄s
q̇ erat ꝑ ymaginē i ſinu auie btē dicēs.Quid nūc dicis chariſ
ſime. Nō ne iā gaudes de accepto ꝓprio.q̇ dicere puſillani-
mis cōſueuiſti Eya ꝓprietatis aliqd̄ q̄ bonum hoc. Et ipſe
Eya et eya ſuauiſſime dn̄e ih̄u ex intimis cordis medullit⁹ ti-
bi grās ago/ mr̄i tue-et auie patrone mee colēdiſſime nō par
doleo q2 grās ꝯdignas exhibere nequeo. Jn loco vͦo ſuo nati
uo ſingulis debite ac rite expeditis. de domo ſua hereditaria
ſctē āne capellā fundauit ꝑpulcrā q̄ tā diuis laudib⁹-q̃ ſctis
ymaginib⁹ lūaribuſq̃ laudabilit̄ dotauit.poſt hec q̇dē ānis
vixit ſeptuagita.vir vtiq̃ re et noīe magni ꝯſilij ac vite ꝓba
te intātū reputat⁹ eſt.vt a ciuib⁹ burgimagiſter eligeret̄.ꝛ re
gis ſecret⁹ ꝯſiliari⁹.Adeo q̇dē in amore ſctē Anne ferueſcebat.

vt nullũ oĩno alteri⁹ carnalē amorē admittēt. Regē q̄dē indu
xit grōſe pſuadēdo. vt in oīb⁹ eccleſijs regni ſui ad honorē ſctē
anne formoſas eꝰ ymagines. lũiarib⁹ adhibitis factis curate
feſtũqꝫ ei⁹ vt ānue celebraret̃ oēꝫ opaꝫ daret. Predictꝰ v̉o ſctē
anne famulus. vſqꝫ ĩ finē vite in ſuitio ꝯſueto fidelis pſeuera
bat dũ plen⁹ eēt dieꝝ nũerꝰ ꝛ mors ſibi ĩmineret meruit vide
re ſctiſſimā v̉ginē mariā ſibi aſtātē ꝛ dicētē. Care frat̃ te mē-
bra vt cerno deſerũt-robur corpis abſcedit-natura deficit. q̄
nā mō tecũ agit̃ Et ille Sororē nō habeo. q̄re me frēm appel
las Et illa voce iucũda. Nōne ſctāꝫ annā in mr̃eꝫ tuā in ter-
ris elegeras. Etiā inq̄t. in tenebris ꝛ caligātibus oculis. Rur
ſus v̉go btā. et ego ei⁹ ſuꝫ filia. q̄re ſoror tua. et ih̄s eſt tibi ne-
pos. cui⁹ ego mr̃ puerpa. manēs tñ v̉go illibata At ille virib⁹
vtcunqꝫ reſumptis aptiſqꝫ oculis v̉ginē bñdictā dei genitri
cē ꝛ puulũ ih̄m in vlnis ei⁹-ſibi etiā applaudenteꝫ intuit⁹ eſt
ac totus in aīa p̄ nimio gaudio liquefactus ait. Quid vobis
retribuā. pro oībus que retribuiſtis mihi. Grās vobis nō q̄-
les debeo ſꝫ quales poſſuꝫ ago ꝓ bñficijs acceptis. vt verũ fa
teor. impares. Rogo et obſecro. vt me peccatorē inutilē ſeruũ
veſtrũ dignemĩ in grām vrāꝫ acceptare. nec mihi nũc et ĩ ho
ra mortis mee denegare vrāꝫ optatā pñtiā. Jamiā o dulciſſi
me ih̄u defende me ab hoſte maligno. et pducere digneris ad
regnũ celeſtis glorie. O maria mat̃ grē. mat̃ mīe. tu me ĩ tuā
ſuſcipe cuſtodia. O laude digniſſima ſctā anna in hac hora
ſuccurre mihi mettertia. Cui btā anna. fili chariſſime ne me-
tuas. nũc grām cōſeq̄ris. atꝫ de gloria ſempit̃na ſecurus eris.
Oēs eñ q̇ in timore dñi mihi cultũ exhibēt. faciā eos in aīa
ꝓſperari. necnon poſt mortē et̃naliter nobiſcũ regnare. Ecce
fili⁹ me⁹ ih̄s militia celeſti p̄dit⁹ tibi celũ reſerat. malignũ rep̄
mit. et infernũ recludit. ad ipam vocē tuā dirige. ſuā miſcdi-
am p̄care q̇ tibi ꝓpitius que petis libēs p̄ſtabit. Tunc clara
voce cōuerſus ad dñm ait Jn manus tuas dñe cōmendo ſpi
ritũ meũ. et poſt pauca Redemiſti me dñe deus veritatis. et
ſic expirans a celeſti militia vectus eſt ad etherea regna.

¶ De quodā ep̄o in Anglia impedire volenti cultū ſctē anne ac mirabiliter idcirco plagato. et quō deuotio maior ad eius venerabilē feſtiuitatē et honorē ſuccreuit. Capitulum. xi.

IN anglia ep̄us quidā erat qui nō ſolū ſanctā annaꝫ
nō coluit. ſed eoꝝ oīm qui eā venerabanᷓ grauis ad
uerſarius extitit. Js autē dū videret populū ad yma
ginē ſancte Anne magna deuotione quottidie confluentem.
cereos oblatiōeſqꝫ crebrius offerentē. non tantū his que ſancte
Anne. ſed etiā que alijs ſanctis fiebāt obſequijs prauo liuo-
ris ſtimulo inuidebat. Quapropter furia magna accenſus ela
to ſtomacho ad populū deuotum buccas inflatas cōtume-
lioſe laxauit. clamitās. Vnde vobis iſta inſania atꝫ fantaſia
Vnde hec ſupſticioſa et vana religio. vn̄ et prodiga bonoruꝫ
veſtroꝝ elargitio Neſcitis aūt quid agitis Male nanqꝫ vt in
doctū vulgus cōſulti. ad mutū ſurdūqꝫ ſimulacrū cōfugitis
et tp̄alia vr̄a inuanū expenditis. A cultu igitur et huiuſmōi ce-
rimonijs penitus ceſſate. ſufficiēs nobis mutoꝝ et ſurdorum
ſctōꝝ nūerus ad nr̄a expendēda dinoſcitur. Quare merito p̄cipiē
dū eſſe cēſeo. vt noue et inſolite veneratiōis nō approbate po
tius reſcindanᷓ qꝫ nr̄e vltionis mucrone rebelles et increduli
ferianᷓ. Ignoratis em̄ quā colitis. Jpſa em̄ iudea fuit in le-
ge veteri. non criſtiana. non baptizata. trium virorū matri-
monio cōiuncta. Adiecitqꝫ in eā cōtumelia verba. ſalubrius
a fideli ſubticenda. q̄ꝫ in preiudicium eterne ſalutis ꝓferenda
Non eſt talis vt ſctā in celis pro patrocinijs inuocanda. nō
pro ſctā veneranda. Erratis oues mee erratis. volo ꝓtinus
a cepto deſiſtatis. aut vltionē paſtoris vindicātis nō euade-
tis. Ergo qđ mādo nolite ꝯtemnere. vt grām nr̄am poſſitis
obtinere. Populus aūt abſcedēs et in ſe ꝯfuſus deliberauit an
a veneratione ſancte anne velit iuxta mandatū epiſcopi ceſ-
ſare. an eā vt ante dignis laudibus frequentare. Sed inſpi-
ratus et cōfortatus a dn̄o voluit plus ſperare in xp̄o hieſu. et
in maria v̄gine mr̄e. ac in eius auia ſctiſſima anna q̄ꝫ in p̄nci-
pibus aut filijs hoīm in q̄bus nō eſt ſalus. et plus eſtimabat ſe

obligatū ad honorandū deū/ ac parētes eius. q̄ꝫ blaſphema torē tante dn̄e in ſuūpius pniciem oblatrantē/ ac cōminantē formidare/ ac ſequi. Idcirco nō deſtitit a feruore ſolito et deuotione. Poſt dies aūt aliquot preſul in baſilica ſua pn̄s dū cerneret vulgus monita ſua puipendere. et a ſctē Anne cultu nō deſiſtere cōmotus iracūdia ac indignatione vehementi/ cōminatus eſt dicens. Cum verbis meis minatorijs et meis inhibitiōibus nō obtēperatis. neceſſe eſt. vt inflictiōe penaꝝ ab huiuſcemodi cerimonijs deſiſtatis. et que iuſſa pficiatis. Et eccleſiā egreſſus vt excōmunicationē p ſuā dyoceſim ſup ſancte patrone ſeruitores fulminaret. et inſuper pecuniaria mulcta corrigeret Ipē vō in equo ſedente vertiginis ſpiritus equū inuaſit et de filio auiā ſuā vindicare volēte. q̄ mandatū dedit de honore parentū. Antiſtes forti dei potētia inuiſibilit̄ in terrā pſtratus eſt. ⁊ ceruice cōminuta p inopia mortē quā ſoluit miſer hō pficere phibit⁹ eſt excōicatiōes et cēſuras ful minare quas more canino lupinaq̄ꝫ rabie in oues proprias ⁊ ſimplices exequi voluiſſe veritus nō eſt. Qđ prodigiū vel mi raculū/ dū fama volante paſſim publicaret̄. cultores ſctē An ne multo ferventiores reddidit. pluresq̄ꝫ alios in eius veneratione et memorie digne celebrandam attraxit.

¶ De duab⁹ ſpūalib⁹ btē anne deuotis. quibus ſemetipāꝫ in viſiōe pn̄tauit. et de ſingularib⁹ orōnib⁹ quib⁹ edocte ſunt p veneratiōe ſui ac remūeratiōe cōſequēda. Capitulum. xij.

Euote cuidā v̄gini ſctimoniali. deo btē v̄gini ac btē Anne ſedule obſequēti, et p̄ces deuotas offerēti in viſione ſctā Anna dignata eſt appere. Viſumq̄ꝫ eſt illi ſctām matronā p celū incedere, fialā aureā in manu tenere et oēs ſctōs ſctāſq̄ꝫ p ſpūali obtinēda grā ſeu elemoſyna flagitare que videbant̄ aureū nūmū ſinguli in fialā mittere. Qđ ſicut manifeſtuꝫ eſt ſctōꝝ merita deſignat et ſuffragia. Que quidē ſctā anna obtulit altiſſimo p ſua deuota famula. quē admodū ſp facit p ſuis ſupplicib⁹. Poſt quā viſioneꝫ virgo p̄fata multo amplius in grā pfecit. vt tādē p̄cibus ſctē anne

in celorū regnū ſublimari meruit Ipſa etiaʒ quodā̄ tempore ſctē Birgitte in orōne ꝓcumbenti apparuit dicēs. Ego chariſſima filia. ſum Anna mater virginis dei genitricis et auia filij dei oīpotentis. hūani generis ꝑuiſa patrona specialis. ꝑcipue tū in matrimonio viuentiū et dei timorē habentiū Seruias tu laudabilis v̾go mēte vigili / el qui te creauit. redemit et ad gloriā ꝑdeſtinauit: ac mei honoris noli obliuiſci. ſed crebra me ſalutatiōe pulſes ⁊ alios doceas. q̄ꝫ tibi reuelare cēſui.

Oratio dicenda ab Anna reuelata.

¶ Benedictū ſit dulce nomē dn̄i noſtri hieſu xp̄i filij dei viui et Marie virginis illibate. Quā tu dn̄e ex beatis parentibus Joachim et Anna dignatus es eligere de qua tuā humanaʒ naturā et dulce nomē aſſumpſiſti. Te precor hūiliter ꝑ eorūʒ merita. vt oīm miſereri digneris coniugatorum ꝑcepta tua cuſtodientium. preſertim eorum qui in ſeruitio et honore parentum tuorum ꝑſiſtunt. preſtes eis diuinā tuā gratiam proficiendi in oī virtute. proſperitate / ac ſuaruʒ animarū ſalute quatenus fecundi eſſe mereant̄ / ad tuū diuinū honorē corpe et mente. et poſt hanc vitam miſerā. cōſequi cum ſua poſteritate gloriā ſempiternā. Et ſic euanuit et ſctā Birgitta in magna conſolatione hanc orationē corde pertractauit.

¶ Quō beata Anna manifeſtauit ſe duobus ſibi deuotis videlicet vni heremite. et cuidam clerico. et de magnificis circa eoſdem per ipſam exhibitis. Capitulum Tredecimum.

Aria dei genitrix cult⁹ parentū ſuoꝝ ꝓcupida. cuidaʒ heremite orāti cū multa angeloꝝ contione ſe ꝑn̄tare dignata eſt dicēs. Amice huc ad te veni / vt ſpm̄ tuuʒ recrearē. et ſolatiū aīe ꝓſtarē / ac etiā in bono cōfortarē. Sum q̇dem v̾go maria. ſtella maris. ⁊ refugiū afflictoꝝ. q̄ me frequēti ac ſuaui veneraris ſalutatiōe ac filiū meū ꝑ filijs hoīm ſpecioſuʒ creatorē celi ⁊ t̄re. datorē omīs boni / quē ſpūſſcti coopatiōe cōcepi. et mūdo gauiſa pepi. v̾gineiſqꝫ meis vberib⁹ lactaui. Cui heremita. Vn̄ hoc mihi vt mr̄ dn̄i mei veniat ad me pctōrē Bn̄dicta ſis in euū ſup oēs creaturas. ⁊ ſp bn̄dicta

cum omni ſctā tua comitiua. Te ſupplex rogo v̓go ſanctiſſi-
ma. vt filiū tuū. dn̄m meū placatū mihi facias. q̄ten⁹ in gr̄a
vera tibi ſibiq; oī tp̄e famulatū acceptū exhibeā ꝛ ad finē ſan
ctū vite ꝑtingere queā Maria rn̄dit Q̄ꝺ petis impetrabis. ꝑ
demū ſis ammonit⁹ vt ꝑentes meos Annā et Joachi in de-
uotiōe ꝯmemores. cū tota eoꝝ ꝯgnatiōe Nā q̄cq̄d laudis eis
impēdis velut mihi exhibitū refundo Nec manet a filio meo
irremūerat⁹ cult⁹ ꝑntibus meis exhibitus. Quibus ꝑ ordinē
ſic reſeratis diſparuit viſio. odor tn̄ mire fragrātie ī loco illo
remāſit. heremita q̄dem multū in ſpū ꝯſolat⁹ eſt. et ſctiſſimis
dei filij parētibus totus deuotus effect⁹ eſt. Poſt hec aūt cuz
diceret ſalutationē angelicā formauit in hunc modū dicens.
Aue maria gr̄a plena dn̄s tecuz. bn̄dicta tu in mulieribus. et
benedictus fructus vētris tui hieſus xp̄us. Et bn̄dicta anna
mater tua chariſſima. de qua nobis venit caro tua v̓ginea ſi
ne macula Amē. Sic aūt aſſuet⁹ legere ꝑfecit vir dei in gr̄a.
ita vt iā ꝑfruat̄ gloria ſempit̄na. Simile legit̄ de q̄daz clerico
nō lōge a roma cōmorante. q̄ ob deuotionē btē Anne ꝯſuet⁹
erat dicere poſt ſalutatiōꝫ angelicā Aue maria Et bn̄dicta ſit
hodie ſctiſſima matrona anna genitrix tua. de q̄ ſine macu-
la nata eſt caro tua v̓ginea Amē. Qui ꝓpterea in agonia cō
ſtitut⁹ meruit pn̄tiā filie et mr̄is hr̄e. Cū eēm iacuiſſet triduo
velut exanimis, et iā tractaret̄ de ſepultura ei⁹ velut mortui
q̄ſi de graui ſomno excitatus inquit. Dilecte oēs et cū venera
tiōe ſilete. Ecce dn̄a nr̄a dei genitrix adeſt. et mat̄ eius Anna
ſctiſſima. aduocata mea dilectiſſima. His honores impēdite
laudes dicite. reuerētias cōdignas exhibete. En aſſunt vt me
e carnis ergaſculo liberent. et ad celū aſſumāt Offerūt quidē
ꝓ paruis magna. ꝓ tp̄alibus ſempit̄na. in quaꝝ nūc mani-
bus me ꝯmēdo. q: cū ip̄is iugit̄ letatur⁹ ad gloriā vado ꝛ ſic
emittēs ſpm̄ ſui laboris. immarceſſibile adeptus eſt p̄mium.

¶ De miraculis diuerſis quibus btā Anna choruſcauit. et p̄
mo de naufragis a ſubmerſione liberatis et vidua paupercu
la in porco conſolata. Capitulum. xiiij.

Vodā tpe multi nūero nauigaturi ex portu Sluſenſi flandrie verſus inſulā anglicanā. Ipis aūt. velo ventis dato. in mari exiſtētibus caliginoſe nebule cū tanta ventoꝝ tēpeſtate inſurrexerūt. vt portū inuenire nō valentes-in metū ſubmerſiōis q̄ſi exanimes inciderūt. Qui videntes pericula ſubita et valida-etiā nauis rectorē heſitantē cōtriſtari-oēs fere de vita deſperabāt. ſed cuiuſdā ſalubri monitione. dū flexis genubus ſanctā annā mettertiā ſuppliciť inuocaſſent. et ſi ſalui ad portū optatū venerint. oblatiōes corā eius ymagine pſoluere ꝓmiſiſſent. Illico maris oīs tēpeſtas ceſſauit et euaneſcētibus nebulis aer purus cerniť. atq; ſol ſua ꝑ grata lumioſitate oībus benignus efficiť. hinc nauta iā dudū ꝑplexus. via recta. quā amiſerat compta. in laudē ꝓrupit miſerātis dei. et ſctē Anne-alacri voce dicens. O viri qui mecū in tanto timore tantiſq; ꝑiculis extitiſtis. Hoc ſcitote. niſi profecto ſctā matrona btā Anna ſuis meritis atq; p̄cibus apud altiſſimū nobis ſuccurriſſet. naufragiū indubie fuiſſemus ꝑpeſſi atq; in his aquis vehemētibus arenis bulientibus ſubmerſi. Ceſſante igiť omi tēpeſtate proſpero vēto ad portū quo nauigandū erat cū gaudio venerunt. Illic vo rebus ſuis ſeu negociis expeditis in opidum Sluſenſe reuerſi ſunt. Ibiq; in eccleſia que deo et ſctē anne in maris periculis vouerūt magna ſolēnitate pſoluerūt. Ad idē facit qd narrať de vidua quadā in almania. Hec aūt poſt mortē viri in tpalibus locuples erat et diuitiis opulēta. Que cōſulto confeſſore ſuo minus tn̄ diſcreto pſuaſa eſt. vt vēditis oībus et pauperibus diſtributis ſine tpaliū cura in dn̄m cogitatū ſuū iactaret. Dixit em̄ in euāgelio-qui mentiri nō pōt. Si vis pfectus eſſe-vade et vēde oīa que habes et da paupibus. Que quidē aīo prompto. vt felicius in dei ſeruitio ſe daret cōtemplatiue vite obſecratiōib9 intēderet-et exercitiis diuinis obtēperauit ꝯfeſſoris cōſiliis-ſe depauperādo. et cū trib9 ꝑlib9 egēdo. ac labore manuū ſuaꝝ victū penurioſe queritādo. Poſt paucoꝝ vo curricula tpoꝝ ob id a cognatis ac vicinis velut ꝓdiga et

inſenſata reputat̃ et cũ frequẽtiſſime deficeret a nemĩe recreat̃ nullus propter mediã flentẽ cõſolabatur. Nemo etiã famelicos pueros eius cibo aut potu ſuſtentabat. Hanc autẽ alioꝝ ſubſidio deſolatam contigit circa hyemis algorẽ cogitare. et de ſaginãdo procello care empto ſollicitare. q̃ poſſet ſaltez in modico pueroꝝ fami ꝯſulere. vt ſaltẽ bruinali tp̃e nõ cogeret̃ deficere. Cũ autẽ nõ incraſſaret̃/ ſed languore diutino indies macrior efficeret̃. nec pabula ꝓpoſita nauſeando ob infirmitatẽ guſtaret. tota puſillanimis effecta eſt. Que dudum habundauit diuitijs. nunc hũanis deſtituta ſubſidijs/ cepit ad orõnis arma ſe cõuertere. et ad dñm in tribulatione clamare Inuocauit inſuꝑ om̃s ſctõs ſctãſq; in celo vt meſtiſſima ac in egeſtate maxima ꝯſtituta ꝯſolationẽ aliquã poſſet accipe Cum vͦo diutius aĩo reuoluiſſet/ quis ſctõꝝ ſctãrũ ve viduis orphãis/ ac afflictis/ ꝓcipuo ſolet ſuccurrere patrocinio. nec ſctẽ Anne nouiſſet ſubſidia. mox inſpiratiõe diuina ꝓmonita eſt. vt ſe totam in deuotionẽ ꝯuertat ad matrẽ ipſius dei genitricis annã. in ſubuentiõe deſolatoꝝ clemẽtiſſimã ꝛ benigniſſimã. Qđ dũ ꝓtinꝰ faceret adeſt ſctẽ matrone auxiliũ. et ꝓcellus ſubito comedere cepit. et quãtotius ſanatꝫ et incraſſatus eſt. Qui poſt modicũ tp̃s mactatꝰ ꝑ totã hyemẽ tã vidue q̃z ꝓlibus ꝓbuit grata ac ſufficiẽtia fercula. cuiꝰ carnes int̃ manus creſcere videbant̃. nec cito defecit. ſicut quondã oleũ vidue in lechito et farina in ydria. Vidua aũt in deuotione ad beatã annã cuz ꝓlibus dedita. ſic eſt in neceſſitatibꝰ diuinitꝰ prouiſa. vt etiã proficeret in gratia. cũ adepta celeſti gloria.

De muliere multũ infirma per ipam inuocata curata. et imagine ſibi facta. et de quadã peſtilentia ſubito corã imagine ſua liberata et ſanitati reſtituta. Capitulum. xv.

Vlier quedã graui moleſtata languore. dũ inuocatione ciuiũ ſupnoꝝ alleuiationes nõ ſentiret venit in mẽtẽ eiꝰ/ q̃tenꝰ ꝓ ſanitate ꝯſequẽda a dño ihͣu. auiã ſuã inuocaret. Qđ dũ hũilius cõfiſa faceret. paulatim meliꝰ hr̃e cepit. ita vt ſequẽti die ſoſpes tota a lecto reſiliret. Qua-

ꝓpter Anne ſctē deuotioꝛ effecta ymaginē eiꝰ fieri ꝓcurauit.
quā patronā ſuā honoꝛauit. ſed et oibꝰ q̇bus poterat venerā
dā p̄dicauit. atꝫ patronā tāte miſcꝺie diuulgauit. Ad ſimile
quodāmō facit qꝺ refert contigiſſe poſt obſidionē opidi da
uentrienſis factā a Philippo duce burgundie pr̄e dn̄i Dauid
eiuſdem dyoceſis videlicet traiectenſis antiſtitis. Fuit em̄ pe
ſtis epydimie grandis in eodē loco que ſua clade innumera-
bilē ꝓſtrauit populū. Dū em̄ ſinguli patronoꝝ ſuoꝝ ac pa
tronaꝝ imploꝛarēt iuuamina. nec oēs deo volente exaudiren
tur. Accidit cuiuſdā vidue filiā vnicā vnice dilectam. vtpote
baculū ſenectutis ſue eadē clade piculoſiſſime p̄ueniri. Mat
autē multa remedia queritās-ſanctiſcꝫ vota faciēs-nullum
auxiliū inuenit. Tandē in dn̄o hieſu ac eius auia confiſa. dn̄o
inſpirāte. filiā quāq̄ꝫ laboꝛioſe ad ſcti Lebuini eiuſdē loci pa
troni duxit eccleſiā ibicꝫ an̄ ſctē anne ymaginē ſimul ꝓſtra-
te p̄ces deuote fuderūt cereū ardentē obtulerūt. deuoueruntqꝫ
ſe ſctē Anne deuotioꝛes foꝛe. ſiquidē meritis eiꝰ piculū moꝛtis
filia poſſet euadere. Et ecce quāta ſctē matrone merita q̄ꝫ va
lida apꝺ oipotentē ſuffragia. q̄ ſubita adminicula et ſolacia
p̄ſidia. q2 mox p̄cibꝰ fuſis. votiſqꝫ ꝓmiſſis filia tanq̄ peſtis
neſcia ſurrexit penitꝰ ſanata. nec alia neceſſe fuit querere reme
dia. ſicqꝫ piter cōgaudētes de exauditiōe gr̄aſqꝫ referētes do
mū redierūt et altiſſimū in ſctis ſuis cōmēdauerunt ſingula
riſſime tn̄ ip̄m in btā anna gloꝛificauerūt. ¶ De Margareta
quedā religioſa btē anne et Joachim deuota. et ab eis docta
cui mirabilit̄ btā anna affuit in moꝛte. ⁊ de q̇dam febricante
moꝛti vicīo miraculoſe ſctē matrōe meritis curato. Ca. xvi.

IN cenobio quodam v̓go fuit deo deuota ſimplex in
aio-et hūilis in ope ſuo Margareta noīe. que ex con
ſuetudīe bona poſt dn̄m q̇ttidie pn̄tes eiꝰ honoꝛauit
videlicꝫ Mariā eiꝰ genitricē. Joachi pr̄eꝫ marie. ⁊ annā mr̄eꝫ
eiꝰ btāꝫ cū q̇nqꝫ pr̄ nr̄ ⁊ totidē aue maria Hec v̓go ꝺuota me
ditatiōe mēte reuoluebat v̓ginē mr̄eꝫ nō ſolū oi lauꝺ digniſ-
ſimā eē. ꝟ pn̄tes ei ſic arboꝛ honoꝛat̄ cuiꝰ fructibꝰ reficimur ⁊

arbori etiã reuerent̃ inclinat̃ ſub q̃ ꝓtegimur a pluuiꝭs et ven
tis. Cumqꝫ hec eadẽ a cõſodalibꝰ ammoneret̃ ac vexaret̃ ſuꝑ
latino diſcẽdo et cãtu q̃tenus cũ eis monialis velata efficeret̃
indulgẽtiaſqꝫ ordinis ſublimioris iã nouit in cõuentu accep-
tati cõſequeret̃. Rn̄dit hũiliter Dilectiſſime ſorores mee meliꝰ
mihi eſt in ſimplicitate mea cõſueta deo deuote famulari. q̃
ad culmẽ magne ꝑfectiõis aſpirare- et mente diſtrahi. que ſe
nio iã ꝯficior. et plus poſſez ĩ nouitate vite deficere q̃ ꝓficere.
Preteriꝭt mẽoria. deeſt ingeniũ- aduenit q̃ppe ſeniuz indocile.
P̄cor vt ſufficiat mihi ſimplicitas mea ſolita. legamqꝫ more
meo antiquo ex q̃ ingreſſus ſum locũ iſtũ Pater nr̄ Aue ma
ria et credo. Humilis em̄ ancilla xp̄i in terris ſublimia reſpu
it cuius tñ ingenium deus ſuo lumĩe illuſtrauit vt ſub indo
cta ſpecie. que foris nulla nouit lr̄az elementa. valuit ſpũſſcti
gr̄a pro edificatione ſpũs oportunia- ad quecunqꝫ etiã obie-
cta rn̄dere. Nihilominꝰ duz obediẽtie ꝑtinaciter reſiſtere nol
let. et in mundi vanitate ſublimari nõ affectaret. cõfugit ad
ſancte Anne patrociniũ dicẽs mente pura. O matrona mea
btiſſima dei auia. ſctã Anna. p̄cor te mettertiã vt mihi auxilie
ris in hac hora. tu noſti cordis mei deſideriũ. nõ quero ſtatꝰ
alterius faſtigiũ qd̄ noſti ſaluti aĩe mee proficuũ. ſiue mors
ſit ſiue vita- mihi cõcede. ac me in manꝰ tuas cõmẽdo. Nec
mora peſtilẽtie morbo viſitat̃- infirmaturqꝫ vſqꝫ ad mortem
Cumqꝫ iã in agonia cõſtituta eſſet reſpirãs ait aſtãtibꝰ. In-
clinate capita vr̄a et hũilime genua flectite. honores exhibe-
te ſorores chariſſime. Nõne videtis ad lectulũ nr̄m in came-
rã ingredi aduocatã meã. ſanctã Annã cum ſuo marito Jo
achim ſctõ cũ tota ſua cognatiõe: Beneueniat dn̄a mea ꝯſo
latrix mea atꝫ ꝓtectrix Bn̄ueniat vtiqꝫ cũ oĩbus de ſanguine
ſuo Bn̄ueniat me defenſura ab hoſte maligno- q̃ tã glorioſa
poſteritate triũphat in celo. Sorores vero fantaſiꝭs capitis
ſui deputãtes velut incredule verba moriẽtis ꝑuipenderunt.
Margareta aũt iã moritura. et de ſctẽ anne p̄ntia et eius ſo-
cietate. cõcomitante ſecura dixit ad ſororẽ in lecto vicino vſqꝫ

ad mortē egrotantez. O ſoror dilectiſſima feſtina te ꝑparare
ad egrediēdū ab hoc ſeculo Ecce em̄ inuitamur ad nuptias
celeſtes a dn̄a mea ſctā Anna quā intima affectione cū reue-
rentia dilexi in vita mea. Eſto ſecura plus nobis prodeſſe dz
nr̄a ſimplex hūilitas. q̄ꝑ conſororꝫ aſpirata ſublimitas plus
noſtrū patriloquiū q̄ꝑ aliarꝫ ſine feruore ſpūs iterato ꝑlectū
pſalteriū. Inuoca dei filiū-genitricē eius-ac matrē illi⁹ ami
cā nr̄am ſctām Annā vt ipſa mettertia defendat nos in hac
mortis hora. Hec aūt ſimul in dn̄o cōfortate. ac ꝑ merita ſan
cte anne conſolate. ſimul emiſſo ſpiritu. recepte ſunt in gloria
celeſti. Odoris autē fragrantia illic remanēs-teſtimonium
fuit ciues celeſtes ibidē affuiſſe. Ac ſimile etiaz videtur qd̄ in
quodā febricitante geſtum inuenitur. Vir quidam domū ſu
am egreſſus-inopinate ſic febribus affectus eſt. vt cogeretur
regreſſus lecto decumbere. Dicebatur autē a cōfluentibus iā
morti vicin⁹. ꝑſuaſerūtqꝫ ei vt ꝯfiteret̄. Quidā aūt e circūſtā
tibus ait ad languentē. Hodie feſtum criſtoferi eſt apud deū
magni aduocati. Cui egrotus. Et feſtuz imminet ſctē Anne
patrone mee gratiſſime. Precor vos oēs hic nunc pn̄tes-ge
nubus flexis cū deuotiōe ad ip̄az ꝓ patrocinio cōſequēdo p̄
ces fundere. ꝯfido in dn̄o me ſuis meritis ꝓtin⁹ adiuuanduz
Qd̄ dū factū fuiſſet. ille q̄ moritur⁹ videbat̄. a lecto ſanus exi
liēs cibuz petijt. melius ſe habuit. et nil mali praāſus in corꝑe
ſenſit. Eodē tn̄ tp̄e. qm̄ in loco eodē hic morbus ſubitaneus
in vulgo p̄ualuit. quattuor ſimili lāguore ꝑcuſſi mortui ſunt
Igit̄ oēs annā ſctām honorem⁹. vt ip̄a meritis ſuis in terris
nobis ꝓcuret gr̄az. et poſt hanc vitā miſerā gloriā ſempit̄nā
Amen. ¶ De digito ſctē Anne de ciuitate Paruſiēſi ad Colo
niam agrippinam delato-⁊ de diuerſis miraculis ex de oſcu
latiōe eius et ꝑegrinatiōe. et quō ſicut in ſuo ſeruitio perſeue
rantibus patrocinatur. ſic ipſam in ſeruitio deſerētibus ans
plius non ſuccurrit. Capitulum decimumſeptimum.

Anno a natiuitate dn̄i Milleſimoquadringēteſimo
ſeptuageſimo vt fertur octauo. cum certarꝫ teſtimo-

nio litteraꝝ indubitato de paruſio ciuitate ytalie reliquie ſctē
Anne-vtpote digitus delate ſunt in vrbē Colonienſez agrip-
pinā. Qui quidē honorifice quēadmodū decet in eccleſia fra-
trum ꝑdicatoꝝ conſeruat᷑. Ad quē peregrinationis cauſa licz
de lōginquo hoīes innūerabiles ꝯfluāt. tñ gutturoſa quedaz
mulier que iam oīa ſua in medicos licet fruſtra expenderat.
ad locū ſctīm ꝯfiſa in ſctē Anne meritis. prexit que cū deuote
orōne fuſa reliquias ſctās oſcularet᷑. ſic vlcus colli gutturis
paſſio-protinus euanuit. ita vt nil mali vnq̄ paſſa videret᷑.
Hoc autē in loco in quo reliquie ſancte reſeruant᷑. quāta po-
puli multitudo cōueniat. quātuſue ꝑegrinoꝝ cōfluxus quā
taqz ſimpliciū deuotio. melius norunt illic iugiter commorā
tes-q̄ hij qui ſemel aut bis dūtaxat fuerunt Auferunt᷑ me-
ritis ſancte Anne diuerſoꝝ languoruz moleſtie. varioruq̄z do
lorū pene intolerabiles. ſcz febriū-dentiuz capitis-paraliſis
fluxus ſanguinis epidimie horūqz ſimiliū. Hec em̄ teſtantur
clinodia ac ſigna multiformia nūeroſa atz ꝑcioſa ibidem in
oblationē pro iugi memoria derelicta. In hac aūt ciuitate cō
plura miracula illo in tempore cōtigerunt. de q̄bus vnū qđ
contigit conſcribā. Erant em̄ ſctimoniales quedaz incluſe
ſpecialē habētes deuotionē erga ſanctā annā. que dū ꝑcepiſ
ſent reliquias ſacras ad vrbē delatas q̄dam pia ſollicitudine
egerunt. q̄tenus hunc digitum merito veneranduz intra ſuā
clauſurā poſſent videre-venerari et oſculari. Digitū inq̄ illū
quātotiēs virginis illibate atqz ab om̄i macula culpe aliene
carnē cōtingere meruit. Nec dubiuz quin ⁊ illā diuinā carnē
cōtrectauit et tetigit que in eius filie vtero per ſpiritū ſanctuz
incarnatus fuit. Cū aūt ſingule vidiſſent et oſculate fuiſſent
quedā earum abſens ita doloribus dentiū cruciabat᷑. vt pe-
ne furere videret᷑. que dū ab alijs ad oſculāduz ⁊ venerādum
ſacras reliq̄as introducta fuiſſet. ⁊ vix orōnem vnā dñicam
legiſſet. ita ſubito liberata fuit. quaſi nihil doloris in dentib⁹
vnq̄ habuiſſet. Quare decetero in maiori reuerentia ac de-
uotione ab eiſdem ſanctimonialibus eſt habita. Ipſa etiam

naturaliter lubricis et carnalibus ſibi tñ deuotis taꝫ mentis ꝙ carnis pudiciciā neceſſariam impetrare conſueuit. nedum ſecularibus verumetiā preſbyteris religioſis. et adulteris. ita vt omnis carnis petulantia ſeu ſtimulatio ſua interceſſione abſcederet. Et ſicut ipā cultoribus ſuis in deuotione erga ſe ꝑſeuerātibus ſemꝑ fuit et eſt clemēs et propicia. ſic a cultu ſuo reſiliētibus auſtera fit et rigoroſa. Nam virgo quedā ob deuotionē quā erga ſanctā gerebat annā. vſqꝫ ad annū ſuum ſexageſimū. ita vt ab hominibus carnis illecebris erat protecta vt ſine vlla carnis rebellione in magna ſpiritus quiete et caſtitate viueret. que poſtqꝫ a primo feruore ſolitoqꝫ ſeruitio Anne ſancte intepuit. ac ꝓtectrici ſue ſctiſſime anne ingrata fuit quanqꝫ ſenio cōfecta vtpote ſexagenaria vt p̄miſſuꝫ eſt. priſtine vite oblita. caſtitatiſqꝫ ſue immemor. in carnis lapſum tetra mulier cecidit. nec pro fame ſue cōſeruatione. tanqꝫ immerita. apud ſanctā annā vllū inuenit patrociniū. Sicqꝫ infelix mulier indies proficiens in penis tandē ob vite ſue demerita publice peccatrix famata eſt. Cunqꝫ iam ei facta eſſet frons meretricis ita vt neſciret erubeſcere. in malis ſuis obſtinata mala morte defnucta eſt. a qua nos ſemꝑ ſuis meritis et p̄cibus protegat beatiſſima anna Amen Sicut igitur ſancte anne feruēter eſt obſequenduꝫ. ſic etiā cōſtanter et vſqꝫ in finē ꝑſeueranter eſt ſeruiendum. Nō em̄ qui inchoauerit. ſed ſicut in euāgelio dñs ait. Qui ꝑſeuerauerit vſqꝫ in finē hic ſaluus erit. Et beatus pater Auguſtinus Inchoantibus premium eternū promittitur ꝑſeuerantibus vo datur Ad qđ nos oīs ſancta Anna mettertia ſuis p̄cibus ꝑducere dignet altiſſimo p̄ſtante qui eſt in ſeculoꝝ ſecula bñdictus Amen.

Impreſſum Lyppʒk p Melchiorem Lotter.
Anno dñi. M.cccc.xcviij. xvi. vero octobris
kalendas foeliciter terminatum.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
Jnc. 304
INKUNABUŁY